

A(P)TITUDINI

*Revistă semestrială a elevilor și a profesorilor
Anul III, Nr.8, decembrie 2019*

*Editura C.C.D. Prahova
ISSN 2501-9538*

ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ÎNVĂȚĂTOR RADU ION” VADU-PĂRULU

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Director Prof. Lazăr Adriana
Director Adj. Prof. Giurgea Gabriela

REDACTORI:

Prof. Covaciu Gabriela
Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

COLABORATORI:

PROFESORI:

Prof. Alexe Emilia
Prof. Covaciu Gabriela
Director Adj. Prof. Giurgea Gabriela
Director Prof. Lazăr Adriana
Prof. Ungureanu Florin
Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela
Prof. înv. primar Stanciu Carmen
Prof. Dobre Mihaela
Prof. Maria Luisa Pandozzi Trani
Prof. Julie Regagnon

ELEVI:

Alexandru Petruț
Anghel Cristiana
Badea Gabriel
Barbu Irina
Bărbulescu Lucian
Curelea Cosmin
Duțu Andrei
Durbăcea Andreea
Nicolae Andrei
Stanciu Violeta
Stancu Theodor
Tinca Maria
Ungureanu Ștefan

COORDONATORI:

Prof. Covaciu Gabriela
Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

ADRESA REDACȚIEI: Școala Gimnazială "Înv. Radu Ion", Vadu Părului, Școala Gimnazială "Dimitrie Sfetescu", com. Albești Paleologu, D.N. 1B, nr. 192, jud. Prahova – 0244232851

scoaladimitriesfetescu@yahoo.com , gabriela_minea23@yahoo.com

Revista școlii noastre își propune să informeze cititorii săi despre activitățile școlare și extrașcolare desfășurate pe parcursul anului școlar 2019-2020

CUPRINS

Lăsați copiii să colinde.....	4
ACTIVITĂȚI EDUCATIVE, PROIECTE ȘI PARTENERIATE propuse pentru anul școlar 2019-2020	
Erasmus+ în satul Vadu-Părului – prezentare proiecte, diseminări, impresii.....	5
Europe Code Week 2019	17
D' ALE PROFESORILOR	
Arhimede din Syracusa	19
Îndreptar Digital	20
Profilul de formare al absolventului de gimnaziu	21
Erasmus+ Days 2019	22
The magic of fairy tales	23
European School Sport Day	25
PAGINA DE SPORT	
Simbol național – Nadia Comăneci	27
INSPIRAȚIA ȘI CREATIVITATEA ELEVILOR	
Invitație la lectură	29
Să ne amuzăm puțin	32
Despre gablonțuri	33
Sfântul Stelian, ocrotitorul copiilor	34
La pas pe pământ românesc-Mănăstirea Caraiman	35
Tehnologii revoluționare-Despre căștile audio	36
Epidemii	38
Oameni care au scris istorie- Smaranda Brăescu	39
Despre magneți	44
Mondenități - Blackpink.....	46
În jurul lumii – Ierusalim – oraș sfânt	47
Efectele bullying-ului asupra copiilor	48
30 de ani de când ne-am primit Crăciunul înapoi	49
Tradiții de Crăciun în satul Vadu-Părului	50
Rezoluții pentru 2020	52

LĂSAȚI COPIII SĂ COLINDE!

**Director,
Prof. Lazăr Adriana Dorina**

Decembrie, anotimpul colindelor și al bucuriei...

Chiar dacă am mai scris despre colinde, chiar dacă iarna a debutat fără zăpadă și cu o vreme mai caldă decât în mod normal, ultima parte a lunii decembrie ne duce cu gândul la colinde și copilărie.

Poporul român deține o colecție bogată de colinde. Frumoasa zestre de colinde născută din izvorul nesecat al sufletului românesc, este dusă mai departe de generațiile tinere, de copii, mesageri ai Nașterii Domnului, simbolizând îngerii vestitori ai bucuriei. Colindatul din casă în casă, de către cetele vesele de copii este un pelerinaj ancestral simbolizând călătoria Maicii Domnului spre ieslea în care aduce pe lume Pruncul Sfânt și călătoria magilor și a păstorilor. Versurile simple ale colindelor transmit un mesaj profund și complex izvorât din bogăția sufletească a poporului român.

Într-o lume în care tehnologia informațiilor și calculatorul sunt nelipsite în orice activitate, mă gândesc cu teamă că poate, în viitor, colindătorii vor fi înlocuiți de computer. La doar un clic distanță găsești colinde în interpretări de înaltă ținută artistică, numai că bucuria Nașterii Domnului nu este completă fără schimbul afectiv, transmis de la colindători, la cei care primesc colindul. Răsplata colindătorilor constând în dulciuri sau bani, simbolizează darurile aduse Pruncului Sfânt. Sărbătoarea Nașterii Domnului ne scoate din existența obișnuită și ne înalță spiritual, dacă reușim să ajungem la esența acesteia. Bucuria sărbătorii o împărtășim cu semenii noștri prin generozitate, bunătate, blândețe. Pedagogia colindatului este profundă ținând seama de trăirea interioară și valorile morale transmise.

Crăciunul nu ar fi la fel fără colindători așa încât „lăsați copiii să colinde!”, cum frumos spunea Elena Farago în poezia „Florile Dalbe”

...Și mai ales în iarna asta lăsați copiii să colinde!...

*Să nu se-nchidă nicio poartă în preajma lor și niciun semn
Să nu-i oprească din curatul și sfântul datinei îndemn;
O, mai ales în iarna asta lăsați copiii să colinde!...*

*Când argintiile lor graiuri vor îngâna „Florile dalbe”
Gândiți-vă că nu e dată închipuirii omenești,
O mai aleasă întrupare de sol al vrerilor cerești
Ca argintiile lor glasuri când vor cânta „Florile dalbe”.*

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE, PROIECTE, PARTENERIATE PROPUSE PENTRU ANUL ȘCOLAR 2019-2020

DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

Erasmus + în satul Vadu-Părului

Coordonator Echipa Erasmus +
Prof. Emilia Alexe

Conform zicalei “Toamna se numără bobocii”, Școala Gimnazială “Învățător Radu Ion “ din satul Vadu-Părului, Prahova culege roadele. Astfel , în urma aplicării la Programul Erasmus+, program de educație al Uniunii Europene, Școala a obținut granturi pentru patru proiecte ce vor fi implementate în următorii doi ani școlari. Trei proiecte sunt dedicate elevilor, care împreună cu cadrele didactice vor face schimb de experiență cu școli din Europa pe parcursul unei săptămâni- KA2 proiecte de parteneriat strategic, iar un proiect este dedicat formării profesionale a cadrelor didactice ale scolii, KA1- educație școlară.

Menționăm că toate proiectele au primit finanțare de la Comisia Europeană.

Cele trei proiecte KA2 , unde școala noastră este parteneră sunt:

- **“Proud of Being European”** -2019-1-ES01-KA229-064165_4 unde coordonator este **Centro Publico Integrado La Jota, Zaragoza, Spania** alături de alte școli parteneri din : Franța, Italia, Polonia și Portugalia.
Elevii și profesorii implicați vor învăța despre valorile patrimoniului cultural, despre incluziunea socială, își vor dezvolta competențele cheie, vor comunica în limba engleză, vor promova valorile și tradițiile locale prin dialoguri interculturale, îmbunătățindu-și abilitățile de comunicare în limba engleză.
- **“Unblocking Limits Together”**-2019-1-ES01-KA229-065576_5, coordonator este Școala Doctor Calatayud, Aspe, Spania alături de parteneri din școli din Grecia, Marea Britanie, Italia, Irlanda. Temele abordate de acest proiect sunt: diversitatea culturală și lingvistică, toleranța, empatia, reziliența, implicarea părinților în viața școlară, precum și incluziunea socială. Elevii și cadrele didactice vor vizita cele cinci școli europene urmând ca în anul școlar 2020-2021 să fie și școală gazdă.

- **“Wise Online Web Surfers”**-2019-1-ES01-KA229-063918_2, coordonat de Escola Guerau de Liost, Les Franqueses del Valles, Spania având ca parteneri școli din Lituania și Grecia. Participanții la acest proiect – elevi și cadre didactice vor învăța despre cum să navigheze în siguranță pe internet, cum să se ferească de comportamente de tip cyberbullying și cum să ajute persoanele care cad victime acestui fenomen, își vor dezvolta competențele digitale și vor înțelege cum să folosească în mod creativ și util social media, transformându-se din consumatori media în creatori de media.

Cel de-al patrulea proiect **“Școala mea digitală incluzivă “** –2019-1-RO01-KA101-062347 este dedicat formării și dezvoltării unor competențe profesionale pentru cadrele didactice ale Școlii Gimnaziale **“Învățător Radu Ion “**, cadre care doresc să își dezvolte competențele digitale pentru a folosi la clasă resursele Web 2.0 și tehnologiile sec.XXI, precum și pentru a-și dezvolta metode psihopedagogice și de a învăța despre resurse utile în lucrul la clasă cu elevi cu nevoi și cerințe educaționale speciale. Pentru aceștia, echipa de proiecte Erasmus+ a școlii a identificat câțiva furnizori de servicii și programe educaționale în Europa cu care va colabora pe perioada 2019-2021. Cadrele didactice selectate vor beneficia de formare profesională la două cursuri: în Italia – **“Integrating ICT and new technologies into teaching and education”** și în Portugalia –**“Non formal for Inclusion “**. Totodată, cadrele didactice vor avea ocazia să asiste la diferite lecții și să facă schimb de experiență promovând activitățile școlii noastre în două școli din Italia și Portugalia prin activitatea propusă de proiect-job-shadowing “.

Cofinanțat prin
programul Erasmus+
al Uniunii Europene

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- ÎMBUNĂTĂȚIREA COMPETENTELOR DIGITALE A CADRELOR DIDACTICE
- ÎNSUSIREA UNOR INSTRUMENTE DE LUCRU ȘI A COMPETENTELOR PSIHO-PEDAGOGICE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ CU ELEVII CU CEAȘI A CADRELOR DIDACTICE DIN ȘCOALA NOASTRĂ
- CREȘTEREA MOTIVĂȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE A ELEVILOR CU CEAȘI DIN UNITATEA NOASTRĂ ȘI A CELORLĂLȚI ELEVI PRIN UTILIZAREA METODELOR DE LUCRU (NON FORMAL PENTRU INCLUZIUNE ȘI DIGITALE)
- O MAI MARE ÎNTERNATIONALIZARE A ȘCOLII NOASTRE PRIN PROMOVAREA VALORILOR EUROPENE ȘI ARMONIZAREA METODELOR ȘI A INSTRUMENTELOR DE LUCRU CU CELE DIN ALTE ȘCOLI EUROPENE.

Școala Gimnazială “Învățător Radu Ion“ fiind Școală eTwinning, va lucra activitățile pe platforma educațională gratuită eTwinning, astfel încât de activități să beneficieze toți elevii școlii. De asemenea, va organiza ateliere eTwinning în cadrul activităților din școlile europene unde va participa în mobilități.

Echipa Erasmus + a școlii urează participanților la implementarea acestor proiecte “Mult succes!”

Proiecte Erasmus+

Proiectul "Wise Online Web Surfers"

Prof. Gabriela Giurgea

În perioada 13-15 noiembrie 2019 s-a desfășurat prima mobilitate transfrontalieră a proiectului "Wise Online Web Surfers" – WOWS, la școala coordonatoare din Spania, **Escola Guerau de Liost**, din localitatea Les Franqueses del Valle.

La această mobilitate au participat două cadre didactice ale școlii noastre care fac parte din echipa de implementare a proiectului Erasmus + : dir. adj. Gabriela Giurgea și coordonatorul proiectului, prof. lb. engleză Alexe Emilia. Am avut ocazia să-i cunoaștem pe coordonatorii din toate cele trei școli partenere: Grecia, Lituania și Spania.

Activitatea (Short Term Teacher Training meeting) a fost de formare a cadrelor didactice cu următoarea tematică: identitatea digitală , social - media, cyberbullying și siguranța pe internet.

D-na prof. Emilia Alexe a pregătit tema „ Social – Media”, prezentarea fiind apreciată de partenerii proiectului.

Totodată am vizitat școala aflată în satul Les Franqueses del Valle situat la 20Km de Barcelona, am aflat despre sistemul de învățământ din Spania, anul școlar se derulează pe trei trimestre, în învățământul primar sunt cuprinși elevi de 6 – 12 ani, de la clasa I la clasa a VI-a. Am fost impresionate de implicarea comunității locale și a părinților în activitatea școlii. Tot în cadrul acestei întâlniri s-au stabilit activitățile și rolurile partenerilor.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission.
This communication reflects the view only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Erasmus+ Diary

PIP Ungureanu Gabriela

Prof. Alexe Emilia

În săptămâna 9-14 decembrie 2019, o echipă formată din două cadre didactice (prof. Emilia Alexe și înv. Gabriela Ungureanu) și 5 elevi (Ștefan Ungureanu, Alexandru Ilie, Gabriela Căpățînă, Ana Gheorghe, Maria Petre) a participat la primul flux al proiectului „Proud of Being European” în Salerno, Italia.

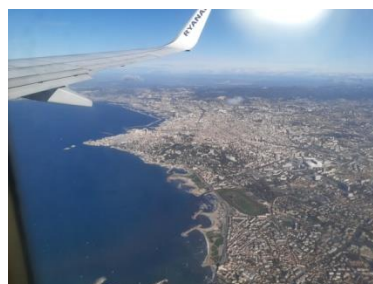
A fost o săptămână plină de emoții dintre cele mai diverse. Astfel, am trecut prin entuziasmul primului zbor cu avionul (pentru 4 dintre copiii), prin curiozitatea de a descoperi locuri noi, prin dorința de a cunoaște alți oameni, prin depășirea barierelor lingvistice și încercarea de a comunica în limba engleză, prin dorul de casă și de părinți, dar și prin libertatea de a petrece ore întregi jucându-ne și sporovăind până noaptea târziu. Și, la sfârșit, bucuria de a fi apreciați și recompensați cu diplome pentru activitatea noastră.

Cronologic, toate s-au întâmplat astfel:

Luni, 9 decembrie

Zi de călătorie, primul zbor cu avionul pentru 4 dintre elevii noștri.

O zi lungă din cauza escalei, la sfârșitul căreia am cunoscut partenerii din Spania și din Polonia.

Marti, 10 decembrie

Activități de cunoaștere la Liceo „Alfano I”. Ascultăm un minunat concert al orchestrei liceului, apoi prezentăm poezii și cântece specifice țărilor din care venim – „My voice of my country”. La final, facem schimb de steaguri.

După-amiază, vizităm o parte a orașului Salerno și încercăm să ne cunoaștem mai bine.

Miercuri, 11 decembrie

Vizităm orașul Pompeii și Muzeul Virtual Ercolane. Simțim cum tehnologia reprezintă un facilitator al învățării, precum și o punte de legătură între trecut-prezent-viitor.

Joi, 12 decembrie

Ne îmbogățim cunoștințele despre istoria Italiei, vizitând Muzeul Pontecagnano și situl arheologic Paestum.

Ne prezentăm dansurile populare în cadrul activității „Dance me to the end”.

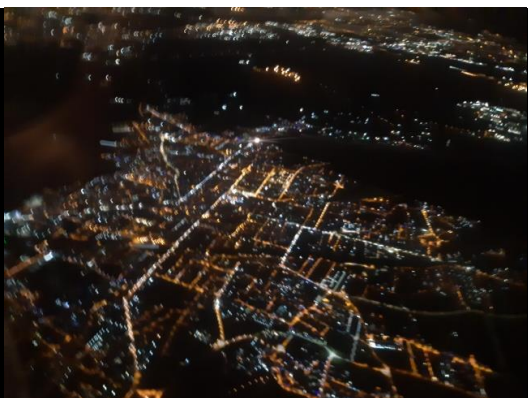
Vineri, 13 decembrie

Pe o ploaie torețială, vizităm Napoli, orașul italian care ne-a surprins prin bogăția sa culturală
Obiective: Palatul Regal și Muzeul Național de arheologie

Sâmbătă, 14 decembrie

Cunoaștem mai bine orașul Salerno, vizitând câteva obiective -Biserica St. Pietro, Fântâna cu pești, Teatrul Verdi
Primim certificatele de participare, ne luăm rămas bun și pornim spre aeroport alături de partenerii francezi

Așteptăm cu nerăbdare următoarele experiențe!

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission.
This communication reflects the view only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Impresii la incheierea primei mobilitati din Proiectul Erasmus + KA229 “Proud of Being European “

Students:

Auxana and Soline: " It was very cool, it wasn't bored at all"

Wesley: "I liked Salerno and its inhabitants. I was sad to go and I hope to see them again."

Clarisse: "it's not the same architecture than in France. The traffic was very crazy"

Aurélien: " I loved everything there. My guest is now a friend".

Eléna et Norah: "c'était génial! on ne s'attendait pas à s'attacher autant aux gens et on a beaucoup appris"

Julien: "C'est une magnifique semaine en Italie! On a partagé la vie des familles et on s'est attaché à eux".

Nolan "J 'ai aimé visiter Pompéi car je rêvais d'y aller depuis longtemps! Les correspondants sont devenus des amis".

Andréa: "Nous avons reçu un très bon accueil et l'état d'esprit des italiens est super. J'ai aimé la nourriture même si c'était trop copieux!"

The teachers:

We loved the "dolce vita" and visiting historical places. We appreciated a lot the Italian food and the Luci d'artista.

We are very glad to know all our foreign colleagues and we hope to see them in France on September.

We are very surprised by the traffic in Napoli (and also in Salerno) because we haven't the same conception about the road safety, and more especially about the pedestrian crossing!!

We want to thank Betty for her kindness and her Christmas card: it's already on our Erasmus corner!

See you soon!

Happy Christmas to all!
Happy Christmas to all!

Julie , Erasmus + Coordinator Teacher from France

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission.
This communication reflects the view only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Impresiile gazdei noastre...

Four hours ago, even the Polish team left Salerno. It was the last one to leave Italy . For 6 days and 5 nights Salerno has hosted the 1st mobility of the project “Proud of being European”. 35 Students and 10 accompanying teachers have been with Italian students and teachers, working side by side, sharing time together, visiting museums, enjoying activities, dancing, eating food, laughing, sharing emotions, music and even a weather alert!! Now you are asking me to write few impressions of this experience. Well, I’ll give you just one. One impression only to sum up what this experience has been for every single Italian student and teacher. It was “amazing”. Yes, this experience has been amazing to us all. You see, dear Emilia, meeting people who live in other countries, people that you would have probably never met in a life time, living with them, playing their national anthems with a School Orchestra, dancing their popular dances, walking with them in the large streets of Naples, under a heavy rain, stopping at the traffic lights and then start walking again when someone from the back row shouts:” ERASMUS, QUICKLY, COME ON GUYS, GO, GO, GO...” and all this with the sole purpose of meeting new culture and learning that, after all, we are not so far and not so different: one big Country, one big Nation. Well, if you think about it and consider the whole matter, you realize that ALL this has been and still is “magic”. Even now I am sure you can feel the Students’ enthusiasm, to be “one” group only, to be an “Erasmus” group... Well, then, Erasmus Group, we will meet again in other countries and I know for sure that the magic will start and we will feel together as “one” again.

Take care

M.Luisa Pandozzi Trani Liceo Statale “AlfanoI” Salerno, ITALY

Am văzut Pompeiul!

Ștefan Ungureanu

Participant la proiectul Erasmus+ „Proud of being European”, am avut ocazia sa vizitez ruinele orașului Pompei. Am fost foarte impresionat de construcțiile vechi și de-a dreptul fascinat de vulcanul Vezuviu. Am văzut muntele Vezuviu de la o oarecare depărtare, dar mi-aș fi dorit să ajung până acolo, în vârf. Curiozitatea mi-a fost oarecum satisfăcută în momentul în care am văzut o proiecție 5D a erupției vulcanului la Muzeul Virtual din Ercolane.

Pompeii a fost un oraș roman în apropierea orașului Napoli, în regiunea Campania din Italia. În urma erupției vulcanului Vezuviu din 24 august 79 d.Hr., la numai o zi după sărbătoarea numită *Vulcanalia*, închinată zeului Vulcanus, orașul Pompeii a fost distrus și acoperit de un strat gros de cenușă.

Vezuviul (italiană *Vesuvio*, latină *Vesuvius*) este un vulcan exploziv situat la aproximativ 10 km est de orașul Napoli în parcul național cu același nume din regiunea Campania în Italia. Înălțimea actuală a conului principal este de 1281 m, iar cea a conului secundar (Monte Somma) este de 1149 m. Am aflat că vulcanul este adormit, nu stins, și poate oricând să erupă. Cred că ar produce multe pagube dacă s-ar întâmpla asta!

La 24 august 79, după secole în care s-a aflat în stare latentă, vulcanul Vezuviu erupe în sudul Italiei de astăzi, devastând și prosperul oraș roman Pompeii și ucigând mii de persoane. Orașele, acoperite de un strat gros de material vulcanic și noroi, nu au fost reconstruite niciodată și au fost uitate în cursul istoriei.

Abia în anul 1748 Pompeiul a fost redescoperit întâmplător. Cercetările arheologice au scos la iveală o imensă cantitate de informații detaliate despre viața citadină în Imperiul Roman la culmea dezvoltării sale. Am văzut și noi grădini cu băi exterioare, un fel de piscine, străzi pavate cu pietre, picturi pe pereții clădirilor, mozaicuri, chiar și un fel de fast-food! Ghidul ne-a spus că multe dintre case aveau o parte publică, destinată diverselor afaceri și una privată, pentru viața de zi cu zi a familiei. Desigur că m-a impresionat arena, unde gladiatorii se luptau cu lei, animale exotice aduse de departe pentru a face spectacol.

În prezent, Pompeii este una dintre cele mai importante atracții turistice ale Italiei.

Mă consider norocos că am avut prilejul de a vizita acest oraș antic despre care vreau să citesc mai mult! Vă recomand să mergeți și voi!

ASOCIAȚIA de părinți „Învățător Radu Ion” din Vadu-Părului a pus satul pe harta

Europe Code Week 2019

PIP Carmen Stanciu

Asociația de părinți „Învățător Radu Ion” a organizat evenimentele *My Story in Scratch* <https://meet-and-code.org/ro/ro/event-show/2160>, *Jump and Go* <https://meet-and-code.org/ro/ro/event-show/2183> și *My Hero* <https://meet-and-code.org/ro/ro/event-show/2205> de programare și tehnologie în cadrul inițiativei Europe Code Week 2019, sprijinită de Comisia Europeană. Acestea s-au adresat elevilor din clasele I-VIII și s-au desfășurat în perioada 7-20 octombrie 2019, în Școala Gimnazială „Învățător Radu Ion”.

Evenimentele au fost finanțate cu ajutorul inițiativei Meet and Code - <https://www.meet-and-code.org/> susținută la nivel european de compania de software SAP. Meet and Code este coordonată de Haus des Stiftens gGmbH și rețeaua TechSoup Europe în 25 de țări europene și susține, pentru al treilea an consecutiv, evenimente de tehnologie și programare desfășurate în timpul Europe Code Week (5-20 octombrie 2019). În România, inițiativa Meet and Code este coordonată de [Asociația Techsoup](#).

Evenimentele și-au propus să facă tot mai mulți elevi să treacă de la rolul de consumatori de digital media la creatori. Astfel, elevii din ciclul primar au învățat să creeze povești interactive utilizând cel mai ușor limbaj de programare vizuală - **Scratch**, iar cei din gimnaziu au explorat lumea **Minecraft** și, cu ajutorul unui roboțel **LEGO**, au învățat cum să-l programeze pentru a deveni eroul lor.

„Participând la aceste ateliere, elevii și-au dezvoltat competențele digitale, gândirea analitică, creativitatea, dar și munca în echipă. La final, au creat o simplă poveste folosind și competențele de comunicare în lb. engleza”-a spus unul dintre organizatori.

Comisia Europeană sprijină inițiativa Europe Code Week, ca parte a strategiei sale pentru o piață unică digitală. În [Planul de Acțiune pentru Educație Digitală](#), Comisia încurajează în special școlile să se alăture inițiativei, obiectivul fiind acela de a avea 50% din toate școlile europene implicate în promovarea digitalizării, până în anul 2020.

La nivel european, valoarea finanțărilor acordate prin programul **Meet and Code** s-a ridicat anul acesta la peste 430.000 Euro, sumă alocată pentru susținerea evenimentelor organizate în 25 de țări, în cadrul Europe Code Week 2019.

În România, 90 de evenimente de programare și tehnologie organizate de 75 de organizații non-profit au primit finanțare prin programul Meet and Code, în valoare totală de 27.000 EURO. Descoperiți mai multe detalii despre toate evenimentele Meet and Code din țară, aici - <https://www.asociatiatechsoup.ro/blog/evenimentele-meet-and-code-2019>.

Asociația de Părinți „Învățător Radu Ion” Vadu-Părului, cu implicarea cadrelor didactice: **Stanciu Carmen, Ungureanu Gabriela, Alexe Emilia și dir.adj. Giurgea Gabriela** - a participat și anul trecut la inițiativa Meet and Code și s-a numărat printre beneficiarii de fonduri oferite pentru organizarea de evenimente în cadrul Europe Code Week, organizând două evenimente pentru elevii din clasele I-VIII.

Pentru cel de-al treilea an consecutiv, sub motto-ul „Empowering a Generation”, Meet and Code încurajează organizațiile non-profit din toată Europa să contribuie la promovarea educației digitale, prin evenimente de programare sau de tehnologie dedicate copiilor și tinerilor cu vârsta între 8 și 24 de

ani. Conform raportului “The Digital Skills Gap in Europe” al Comisiei Europene din 2017, 9 din 10 locuri de muncă vor necesita abilități digitale în viitorul apropiat.

Asociația Techsoup, Compania SAP, organizația non-profit germană Haus des Stiftens gGmbH și ceilalți parteneri ai rețelei TechSoup Europe sunt organizatorii inițiativei Meet and Code. Aceasta sprijină evenimente de tehnologie și programare în următoarele 25 de țări: România, Austria, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Croația, Cehia, Anglia, Franța, Germania, Ungaria, Irlanda, Italia, Kazahstan, Macedonia, Polonia, Rusia, Serbia, Slovacia, Slovenia, Spania, Elveția, Ucraina, Belgia, Olanda și Portugalia.

Asociația Techsoup (<https://www.asociatiatechsoup.ro>) creează și oferă resurse IT și experiențe de învățare a tehnologiei pentru organizații nonprofit, tineri și profesori. Asociația Techsoup este câștigătoare a premiului Digital Skills for Education din cadrul European Digital Skills Awards în 2017, competiție organizată de Comisia Europeană.

Mulumim, TechSoup pentru susținere!

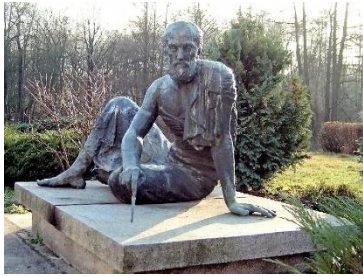

Voluntari: Emilia Alexe, Giurgea Gabriela, Ungureanu Gabriela și Stanciu Carmen

D' ALE PROFESORILOR

ARHIMEDE DIN SYRACUSA

Prof. Lazăr Adriana Dorina

Arhimede, matematician și fizician grec, mare savant al antichității, a trăit la Syracusa în perioada 287-212 î.Hr. Primii pași în instruirea sa i-a făcut alături de tatăl său Phidias, astronom de seamă al vremii. A continuat să studieze apoi la Muzeonul din Alexandria. A fost modest, dar un patriot înflăcărat, unele invenții ale sale fiind folosite în scopul apărării cetății Syracusa.

Plutarcos descrie moartea lui Arhimede. Acesta relatează că în timp ce Arhimede rezolva o problemă de geometrie, romanii au pătruns în cetate, apoi în locuința acestuia, cerându-i să îi urmeze. Savantul l-a rugat pe soldatul roman să aștepte spunându-i: „Nu atinge cercurile mele!”. Soldatul înfuriat, l-a ucis cu sabia. Generalul roman Marcus Claudius Marcellus, conducătorul asediului a regretat uciderea lui Arhimede și a ordonat ca pe piatra mormântului să fie gravată o sferă înscrisă într-un cilindru circular.

Arhimede a arătat că raportul dintre aria sferei și aria totală a cilindrului este egală cu raportul dintre volumul sferei și volumul cilindrului.

Arhimede este celebru și prin invențiile sale: scripetele mobil, roata dințată, sisteme de pârghii, prilej cu care a enunțat celebra expresie: „Dați-mi un punct de sprijin și voi susține întreg pământul. Printre invențiile sale se numără și oglinzile concave, șurubul fără sfârșit. În urma unei munci asidue, a descoperit principiul fundamental al hidrostatiei, a creat noțiunea de greutate specifică, a construit un planetarium reproducând fazele Lunii, mișcarea pământului și a planetelor, eclipsele de Soare și de Lună.

De numele lui Arhimede sunt legate și unele probleme de matematică distractivă, dar și lucrări științifice în care tratează principiile mecanicii, determinarea formei, ariei și volumului elipsoidului de rotație și hiperboloidului de rotație, precum și studii ale poliedrelor semiregulate. O altă lucrare a sa cuprinde determinarea aproximativă a numărului π , formula lui Heron, demonstrația concurenței înălțimilor și a medianelor unui triunghi. Tot Arhimede dovedește că nu există un „ultim și cel mai mare număr”.

Bibliografie:

- Caleidoscop Matematic, Vasile Bobancu, Editura Niculescu, București, 2005

ÎNDREPTAR DIGITAL

Misiune de ambasador(i)

Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

Prof. înv. primar Stanciu Carmen

Cum ajungi din postura de cursant la statutul de *Ambasador Îndreptar Digital*?

Cât se poate de firesc, am răspunde acum, după 2 ani de la finalizarea cursului organizat de Asociația TechSoup, care ne-a arătat că tehnologia este viitorul și că putem învăța active utilizând instrumente digitale atractive pentru copii, dar și pentru noi. Considerăm că aducându-i pe copii cât mai aproape de partea constructivă, educativă a tehnologiei, vom putea să-i transformăm din utilizatori, în creatori de IT.

Programul dezvoltat de **Asociația Techsoup - "Îndreptar digital"**, care promovează în rândul învățătorilor folosirea efectivă a noilor tehnologii (tablete, telefoane smart) la clasă, ne-a ajutat să înțelegem cum se pot integra efectiv în cadrul lecțiilor, ce aplicații sunt ușor de folosit cu elevii noștri.

De-a lungul celor 2 ani, am adus la clasă noi instrumente, precum: StopMotion, Canva, Quik, WordArt, Kahoot, ChatterPix, SpeakPic, Google Docs, Google Maps, Google Translate, ce ne-au ajutat să creăm situații inedite de învățare și să producem fericire în rândul copiilor de la clasă.

*„Început din 2017 și preconizat a dura cel puțin până în 2021, **Îndreptar Digital este cel mai amplu program neguvernamental de training de abilități digitale dedicat profesorilor din învățământul primar, creat de Asociația Techsoup și finanțat de Google.org, prin Tides Foundation.***

Îndreptar Digital și-a făcut bilanțul primilor 2 ani de instruire și creare de resurse digitale pentru învățători, alături de prima generația de 23 de învățători Ambasadori ai programului și actori din organizații neguvernamentale din educație. **Învățătorii ambasadori** și-au prezentat pentru prima dată public activitățile pe care le fac la clasă și **au fost premiați de Elisabeta Moraru, Country Manager Google România**, pentru rezultatele pe care le-au văzut în dezvoltarea competențelor elevilor și în apropierea comunității de școală.

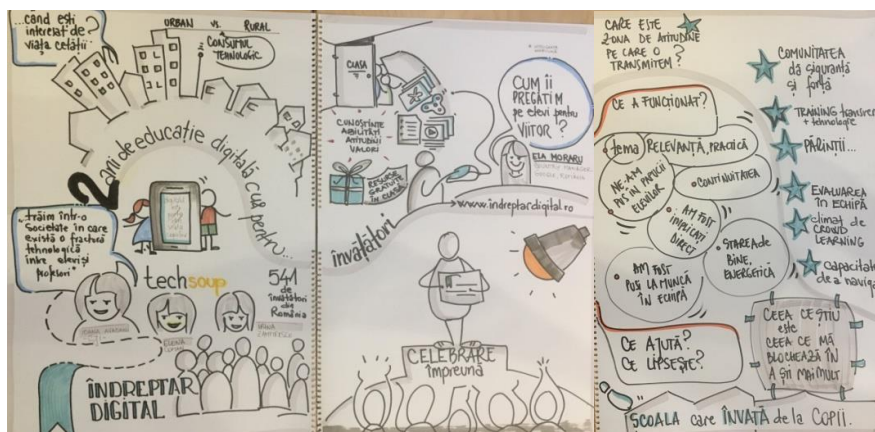

Peste **2700 de învățători**, din toate județele țării, s-au alăturat în ultimii **2 ani** comunității digitale de învățători Îndreptar Digital și pot folosi **resursele educaționale disponibile gratuit** pe www.indreptardigital.ro pentru a crea **activități inovative la clasă.**”-se precizează în documentul de bilanț al Asociației Techsoup.

Recomandăm oricărui învățător să se alătore comunității Îndreptar Digital, deoarece folosirea noilor tehnologii în procesul didactic, permite interconectarea celor mai importante concepte ale învățământului modern-*centrarea pe elev, axarea pe competențe, învățarea prin colaborare.*

Împreună am lucrat, împreună am celebrat! **2 ani de Îndreptar Digital** – un eveniment de excepție, ce ne-a adus alături de alți învățători inovatori, care au înțeles că tehnologia face parte din viața noastră și ne poate ajuta să răspundem cerințelor și provocărilor generației Z.

Doamna Alicia Damian, un om minunat, pe care am cunoscut-o, în calitate de formator, la un curs de scriere de proiecte comunitare, și pe care am îndrăgit-o instantaneu, a ilustrat întregul eveniment în câteva desene sugestive, pe care le-am anexat acestui articol, considerându-le extrem de grăitoare.

PROFILUL DE FORMARE AL ABSOLVENTULUI DE GIMNAZIU

Prof. Giurgea Gabriela

Prin parcurgerea **programei de fizică pentru gimnaziu** elevii își vor dezvolta cele **opt competențe cheie**:

Competențe de comunicare în limba română

Elevii vor căuta informații despre mărimi fizice și unități de măsură caracteristice fenomenelor mecanice, termice, electrice, magnetice sau optice, se vor informa despre aplicații practice ale fenomenelor studiate, vor realiza referate sau proiecte având diferite teme („Scări de temperatură”, „Instrumente optice”, „Motoare termice” etc.).

Vor prezenta lucrările realizate (proiecte, referate) în fața colegilor; în cadrul unor sesiuni de comunicări sau concursuri de specialitate. Elevii își vor putea exprima opinia despre fenomene, legi, folosind termeni specifici disciplinei.

Competențe în limba străină

Elevii vor realiza diferite materiale căutând informații pe diferite site-uri internaționale (ex. referat – „Fizicieni celebri”), vor participa la proiecte internaționale folosind platforme educaționale (eTwinning), pot realiza postere pentru diverse concursuri internaționale.

Competențe digitale

Elevii vor putea să-și prezinte proiectele utilizând calculatorul, realizând prezentări power point, vor putea să urmărească experimente virtuale, să realizeze grafice, să înregistreze date și observații în tabele Excel.

Competențe matematice și de bază în științe și tehnologii

Elevii vor putea să afle prin calcul matematic valoarea diferitelor mărimi fizice (viteza, densitatea, intensitatea c.e., căldura, presiunea etc.) folosind relațiile matematice ale acestora; vor efectua transformări ale unităților de măsură; vor rezolva probleme în situații concrete, utilizând relațiile matematice ale mărimilor fizice.

Elevii vor putea să proiecteze și să realizeze investigații în scopul demonstrării unor legi sau principii, vor fi capabili să realizeze un plan al experimentelor, să realizeze dispozitive experimentale (ex. Electroscopul).

Competența de a învăța să înveți

Elevii vor formula obiective și planuri simple de învățare în realizarea unor sarcini de lucru în cadrul proiectelor, își vor monitoriza și aprecia rezultatele, vor putea să facă legătura dintre teorie și practică, vor putea să-și structureze informațiile în scheme logice, își vor putea gestiona timpul alocat învățării, își vor monitoriza propriul progres.

Competențe sociale și civice

Elevii vor învăța să lucreze în echipă în care fiecare are sarcini precise, vor învăța să asculte părerile celorlalți, să-și ajute colegii aflați în dificultate, să realizeze mici dispozitive din materiale reciclabile, își vor dezvolta spiritul de voluntariat.

Spirit de inițiativă și de antreprenariat

Elevii se vor implica în rezolvarea sarcinilor de lucru, vor proiecta și realiza investigații, vor căuta soluții de transpunere în practică a noțiunilor teoretice.

Sensibilizare și exprimare culturală

Elevii vor putea participa la concursuri prezentând machete, postere, referate; vor participa la serbări și ale evenimente culturale, vor vizita muzee (Muzeul de Științele Naturii, Casa Experimentelor), vor participa la excursii culturale - educative, vor fi implicați în schimburi de experiență cu elevi din alte școli din țară sau străinătate.

Erasmus + Days 2019 “We are in Europe “

Prof. Emilia Alexe

Our event took place in our community, Scoala Gimnaziala “Invatator Radu Ion “, village Vadu-Parului, Prahova, Romania. Why we organised this event? To promote the european values through our newly European KA1 and KA2 projects approved this school year.

So we invited our students with their parents and our colleagues to tell them about the new adventures that are waiting for them to explore the amazing Europe and different european schools.

We started our activity in a non formal way playing a game students and parents and the fun was great.

Then, the Coordinator of Erasmus + project from the school shared her experience showing the participants some videos and a presentation about a course Erasmus + Youth in Action “War games 2019 “ that took part in Italy.

Being an eTwinning School our students presented to parents and colleagues the activities they worked on in collaboration with other schools from Europe and showed proudly their Quality Label as a reward .

The interest of the participants grew step by step when they could see the benefits and the importance of such types of projects in our school life. Everybody understood that Erasmus + programmes would open the path to a new future connected to education.

Participants 40 people : parents , students and teachers

THE MAGIC OF FAIRY TALES

Prof. Covaciu Gabriela

It is said that someone once asked Albert Einstein what kind of reading texts should be given to aspiring scientists and he reportedly cried out, ”*Why, fairy tales, of course!*”. The logic of this unexpected answer is that fantasy- highly needed in order to become a great scientist/ inventor- is the most valuable attribute of the human mind and fairy tales are the best tools in diligently nurturing man’s inventive skills from earliest childhood.

Fairy tales are magical. They take readers and listeners to make-believe time and places with such magical elements as a fairy godmother who can turn a pumpkin into a regal coach or a beautiful princess whose kiss breaks an evil spell and transforms a frog back into a prince. But the magic is also to be found in the telling, hearing, and reading of fairy tales. In spite of knowing exactly the outcome of classic tales even before they are read or told, both adults and children still- as if by magic- anxiously wait for

the wicked to be punished, the vulnerable to be rescued, and the good and kind to “live happily ever after”.

Children are naturally captive to the power of story in all forms. They are magnetically drawn to narrative patterns that order the chaotic universe in which they seek to survive and gain some control. Hopefully, most teachers who teach literature and parents alike are aware of how rewarding it is for students to explore the world’s great fairy tales. Fairy tales activate imagination. They are wonderfully rich literature for developing the creativity and imagination of youth.

Creative teachers can introduce to students virtually any content or process through fairy tales. Familiar fairy tales can be revisited and employed both in the home and in schools as a means to introduce and teach important new skills such as creative and productive thinking, critical thinking and creative problem solving to students of all ages.

Fairy tales provide a shared cultural background. There exists an almost universal knowledge of fairy tales. Students do not have to endeavour in research in a new content area to participate in class activities. They can focus solely on the process skills to be learnt. Most students are fairy tale literate; thus, no one student or group of students is particularly advantaged due to their previous knowledge. Fairy tales serve as a gold mine as the content base for teaching all kinds of new reading, writing, and thinking skills and processes.

Beyond the messages of strength and survival that folktales provide, there is a sense of order they bring to our own selves according to individual understanding. We can see ourselves as heroes or helpers, project the faces of the villains and victims we know onto those of the tales. From the logic of cause and effect to the expansion of a narrative vocabulary to fit new situations, teaching fairy tales contributes to coherence in children’s learning and in their lives.

A technical definition of fairy tales from yourDictionary.com says that they are *a fanciful tale of legendary deeds and creatures, usually intended for children*. A *fanciful tale* is the first part of a fairy tale's definition. According to yourDictionary.com, *fanciful* relates to being unreal and in the imagination. Therefore, a fairy tale would be considered a fictional piece of work. It may have similarities to reality, but it is a made-up story.

Despite being called *fairy* tales, these stories frequently do not have the creature called a fairy in them. Instead, a fairy tale often has dragons, elves, gnomes, trolls, giants, witches, or other imaginary animals or people. *The sense "stories about fairies" is too narrow (...) for fairy-stories are not in normal English usage stories about fairies or elves, but stories about Fairy, that is Faërie, the realm or state in which fairies have their being. Faerie contains many things besides elves and fays, and besides dwarfs, witches, trolls, giants, or dragons: it holds the seas, the sun, the moon, the sky; and the earth, and all things that are in it: tree and bird, water and stone, wine and bread, and ourselves, mortal men, when we are enchanted (J. R. R. Tolkien).*

There is no narrative without any characters. Propp’s characters are defined in terms of particular actions assigned to that character by the narrative. Propp identified seven constantly recurring *dramatis personae*: the hero, the major character; the helper, who supports the hero in his or her quest; the villain, in stark opposition to the hero; the false hero, who may even be mistaken initially for the real hero; the donor, who gives the hero something special; the dispatcher, who sends the hero on the mission; the princess and the princess’s father, who may dispatch the hero on his mission to save the princess.

Our conception of the fairy tale recognizes three major forms:

1. indigenous oral versions,
2. collected and variously edited versions in print,
3. original, single-author fairy tales that are not drawn from oral tradition but that closely resemble that narrative genre.

An important form of the fairy tale is that produced by literary authors, such as Hans Christian Andersen, Washington Irving, John Ruskin, Charles Dickens, Oscar Wilde and Carlo Collodi in the nineteenth century, and L. Frank Baum, Antoine de Saint-Exupéry, E. B. White, T. H. White and J. R. R. Tolkien in the twentieth, who have used the fairy tale model to create original stories that imitate the oral genre. These authors employ in their narratives the generic characteristics of an ordinary hero or heroine who is engaged on a quest and who encounters marvelous or fantastic phenomena or events that are taken seriously, and who ultimately triumphs in his or her quest. They each depict a protagonist's exploration of magical worlds and the spiritual and personal enlightenment that derive from the enlarged sense of the world promoted by these explorations.

Fairy tales provide an enlarged background vision on life itself rather than on a particular social or regional background; the cultural enrichment attached to the use of fairy tales in the English class is so broad that it acquires universal status.

Besides cultural enrichment, fairy tales used as a tool to teach English obviously provides language enrichment as well. Literature provides learners with a wide range of individual lexical or syntactic items. Students become familiar with many features of the written language, reading a substantial and contextualized body of text. They learn about the syntax and discourse functions of sentences, the variety of possible structures, different ways of connecting ideas, which develop and enrich their own writing skills.

Bibliografie: <http://courses.missouristate.edu/MarkTrevorSmith/eng200Spring03/ProppStructure.htm>

Prof. Ungureanu Florin

Ediția din acest an s-a desfășurat sub motto-ul „Choose Healthy”, organizatorii promovând consumul de apă, de fructe și de legume proaspete, în încercarea de a crea un mediu sănătos pentru copiii noștri. În acord cu tema, în săptămâna 23-27 septembrie 2019, și în școala noastră s-au desfășurat activități care au îndemnat pe cei mici, dar și pe cei mari să trăiască sănătos. Elevii claselor pregătitoare, I și a II-a au realizat o expoziție care susținea consumul de apă, în defavoarea sucului, mai ales a celui acidulat.

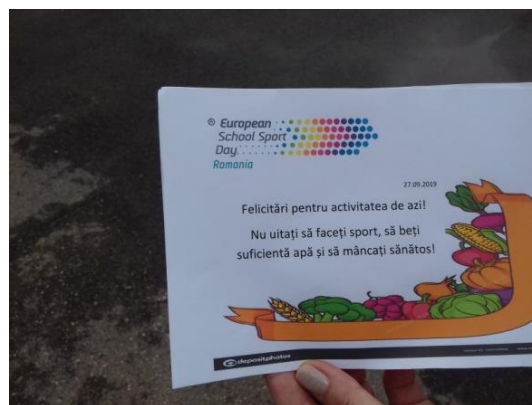
Elevii claselor a II-a și a VII-a au strâns în coșul Toamnei fructe și legume, pe care le-au descris, le-au gustat, le-au recomandat pentru gustarea de la ora 10, în defavoarea clasicului „dulce” din pachetel.

Pe 27 septembrie, adunați, cu mic, cu mare, pe terenul de sport am făcut mișcare, într-o atmosferă de toamnă. Pe fondul muzical „Cântecul vitaminelor”, ne-am încălzit pentru participarea la câteva trasee inedite, sub formă de concurs, în care am folosit fructe și legume. Astfel, elevii claselor I și a II-a s-au întrecut alergând printre obstacole din dovleci. Elevii claselor a III-a și a IV-a au parcurs același traseu, dar menținând în lingură o pătlăgică. La gimnaziu, elevii, așezați în două coloane, au trecut din mână-n mână câte un strugure, fără să-i piardă prea multe broboane. Nici elevii clasei pregătitoare nu s-au lăsat mai prejos! Ei au umflat baloane și le-au decorat pentru a semăna cât mai bine cu fructe de toamnă, apoi au încercat să le arunce într-un coș.

Veselia și inocența copilăriei ne-au cuprins pe toți și ne-au însoțit pe toată durata activității. La final, participanții au primit diplome și felicitări. Ne dorim să mai organizăm astfel de evenimente, care să ne aducă împreună, copii, profesori, părinți, și să contribuie la o mai bună relaționare.

PAGINA DE SPORT ☺

INSPIRAȚIA ȘI CREATIVITATEA ELEVILOR

SIMBOL NAȚIONAL-NADIA COMĂNECI

Barbu Irina, clasa a VII-a

Nadia Elena Comăneci (n. 12 noiembrie 1961, la Onești, România) este o gimnastă româncă, prima gimnastă din lume care a primit nota zece într-un concurs olimpic de gimnastică. Este câștigătoare a cinci medalii olimpice de aur. Este considerată a fi una dintre cele mai bune sportive ale secolului XX și una dintre cele mai bune gimnaste ale lumii, din toate timpurile, „Zeița de la Montreal”, prima gimnastă a epocii moderne care a luat 10 absolut. Este primul sportiv român inclus în memorialul International Gymnastics Hall of Fame.

Nadia s-a născut la Onești, fiică a lui Gheorghe și Ștefania-Alexandrina Comăneci; a fost botezată după „Nadejda” („Speranță”), eroină a unui film. Unele surse susțin că s-ar fi născut ca „Anna Kemenes”. Această variantă a fost dezmințită în noiembrie 2016 atât de Nadia cât și de mama sa, Ștefania.

A concurat pentru prima dată la nivel național în România, în 1970, ca membră a echipei orașului său. Curând, a început antrenamentele cu Béla Károlyi și soția acestuia, Márta Károlyi, care au emigrat mai târziu în Statele Unite, devenind antrenori ai multor gimnaste americane. La vârsta de 13 ani, primul succes major al lui Comăneci a fost câștigarea a trei medalii de aur și una de argint la Campionatele Europene din 1975, de la Skien, Norvegia. În același an, agenția de știri Associated Press a numit-o "Atleta Anului".

La 14 ani, Comăneci a devenit o stea a Jocurilor Olimpice de Vară din 1976 de la Montreal, Québec. Nu numai că a devenit prima gimnastă care a obținut scorul perfect de zece la olimpiadă (de șapte ori), dar a și câștigat trei medalii de aur (la individual compus, bârnă și paralele), o

medalie de argint (echipă compus) și bronz (sol). Acasă, succesul său i-a adus distincția de „Erou al Muncii Socialiste”, fiind cea mai tânără româncă distinsă cu acest titlu.

Comăneci și-a apărat titlul european în 1977, dar echipa României a ieșit din competiție în finale, în semn de protest contra arbitrajului. La Campionatele Mondiale din 1978 a concurat o Nadia Comăneci cu greutate peste medie și ieșită din formă. Căderea la paralele a trimis-o pe locul 4, însă a câștigat titlul de campioană mondială la bârnă.

În 1979, Comăneci, din nou la greutate normală, a câștigat cel de-al treilea titlu european la individual compus (devenind primul sportiv din istoria gimnasticii care a reușit această performanță). La Campionatele Mondiale din decembrie, ea a câștigat concursul preliminar, dar a fost spitalizată înainte de a participa la concursul pe echipe, din cauza unei infecții, în urma unei tăieturi la încheietura mâinii, cauzată de o cataramă din metal. În ciuda recomandărilor doctorilor, ea a părăsit spitalul și a concurat la bârnă, unde a obținut nota 9,95. Performanța sa a conferit României prima medalie de aur în concursul pe echipe.

A participat și la Jocurile Olimpice din 1980 de la Moscova, clasându-se a doua după Elena Davîdova la individual compus, când a fost nevoită să aștepte pentru notă până ce Davîdova și-a încheiat exercițiul. Nadia și-a păstrat titlul la bârnă, dar a câștigat și o nouă medalie de aur, la sol, și una de argint, împreună cu echipa.

Nadia Comăneci cu Condoleezza Rice

Nadia Comăneci la Iași ,22 septembrie 2011

Nadia Comăneci a fost una din cele mai bune gimnaste din lume. Ea s-a retras din activitatea competițională după Jocurile Olimpice din 1980 de la Moscova. Între 1984 și 1989 a fost membră a Federației Române de Gimnastică și a ajutat la antrenarea gimnaștilor juniori români. În noaptea de 27/28 noiembrie 1989 a trecut ilegal granița româno-maghiară^[8], în cele din urmă solicitând azil politic guvernului Statelor Unite. Acest gest dramatic a avut un efect major asupra opiniei publice, chiar asupra familiei conducătoare a României. Nadia și-a petrecut următorii ani promovând linii vestimentare pentru gimnastică, lenjerie Jockey, echipament de aerobic și rochii de mireasă. În 1994, s-a logodit cu gimnastul american Bart Conner și s-a întors în România pentru prima dată de la plecare. Comăneci și Conner s-au căsătorit în România în luna aprilie a anului 1996.

În 1999, Comăneci a devenit primul sportiv invitat să vorbească la Națiunile Unite, pentru a lansa Anul 2000, Anul Internațional al Voluntariatului. Nadia este în prezent ocupată cu gimnastică și muncă de caritate în întreaga lume. Ea și soțul său sunt proprietarii Academiei de Gimnastică „Bart Conner Gymnastics Academy, Perfect 10 Production Company” și ai câtorva magazine de echipamente sportive, precum și editori ai Revistei de Gimnastică Internațională.

Nadia Comăneeci este vicepreședinte al Consiliului Director al Special Olympics, Președinte Onorific al Federației Române de Gimnastică, Președinte Onorific al Comitetului Olimpic Român, Ambasadorul Sporturilor Românești, Vicepreședinte în Consiliul Director al Asociației Distrofiei Musculare, și membră a Fundației Federației Internaționale de Gimnastică. A fost distinsă de două ori cu Ordinul Olimpic, acordat de CIO.

În decembrie 2003, i s-a publicat prima sa carte, "Scrisori către o tânără gimnastă" ("Letters to a Young Gymnast"). Nadia a creat o clinică de caritate în București pentru a ajuta copiii orfani din România.

Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Nadia_Com%C4%83neci

INVITAȚIE LA LECTURĂ

Durbăcea Andreea, clasa a VIII-a

"Eu sunt Malala"

„Eu sunt Malala” este povestea extraordinară a unei familii deznăscute de terorismul global, o poveste despre lupta pentru dreptul fetelor la educație, despre un tată care, înființând el însuși o școală, și-a încurajat permanent fiica să se exprime liber și să continue să învețe. Totodată, este mărturia curajului unor părinți care își iubesc cu ardoare fiica într-o societate care prețuiește fiii.

Malala este fiica unui director de școală din regiunea Swat a Pakistanului. Este o adolescentă educată, curioasă și, ca toți copiii din lume, uneori plictisită de școală, deși își admiră tatăl, care reușește destul de greu să administreze acea organizație. În timpul unor conflicte cu talibanii, lumea ei mică merge bine, până când aceștia încep să impună, în zonă, o mulțime de restricții privitoare la femei. Ele nu mai au voie să meargă neînsoțite pe stradă și li se interzice dreptul la educație formală. Se pornește o întreagă campanie împotriva oricărui bărbat care susține femeile, la radio dar, mai dur, printre străzi, unde sunt găsiți bărbați omorâți sau bătuți destul de rău. În următoarele zile, multe fete renunță la școală, iar tatăl Malalei se vede incapabil să plătească toate salariile, motiv pentru care unii profesori pleacă și ei, lucru care duce la imposibilitatea de a asigura copiilor rămași o educație adecvată.

Pentru că e fată de ”om important”, Malala are curaj să meargă la școală până în ultimul moment și, mai mult, să înceapă să vorbească despre poziția ei în această situație în diferite contexte publice (scrisori către ziare, apoi interviuri telefonice și chiar televizate, pentru care părinții ei stau constant stresați, prinși între frica de a le fi ucisă fata și conștiința că ea face un lucru important). Pentru că nicio faptă bună nu rămâne nepedepsită, curajul Malalei este sancționat de talibani pe drumul de întoarcere de la școală.

Când talibanii au ocupat Valea Swat din Pakistan, printre foarte puținii care au îndrăznit să protesteze a fost și o fată. Malala Yousafzai a refuzat să tacă și a luptat pentru dreptul ei la educație. În ziua de marți, 9 octombrie 2012, la cincisprezece ani, Malala aproape că a plătit cu viața această îndrăzneală. În timp ce se afla în autobuzul care o aducea acasă de la școală, a fost împușcată în cap de la mică distanță.

Deși aproape nimeni nu mai credea că va trai, Malala s-a însănătoșit, iar fetița născută într-o regiune din nordul Pakistanului a ajuns să țină discursuri în sălile sediului ONU din New York.

La șaisprezece ani, Malala este un simbol al protestelor pașnice și cea mai tânără persoană nominalizată vreodată la Premiul Nobel pentru Pace.

„Eu sunt Malala” ne întărește credința în puterea oamenilor de a schimba lumea.

Când în față avem un astfel de subiect, reflectăm mai mult asupra vieții și ne dăm seama cât de departe suntem de anumite realități... Uneori am impresia că, deși trăim într-o societate cu probleme majore, totuși ducem o viață lipsită de griji, în care totul ne e servit pe tavă. Dar nu peste tot este așa... de pildă, în carte, o fetiță pe nume Malala luptă pentru dreptul de a merge la școală. Noi mergem la școală fără nicio bătaie de cap, fără teama că ne va împușca cineva dacă va afla, ba chiar ne plângem că nu ne place, că e inutilă...

Malala trăiește într-un cu totul alt univers, în care mersul la școală e un lux pe care doar băieții și-l pot permite.

Educația este sâmburele de la care toate aptitudinile noastre pleacă, iar fetelor din Pakistan li s-a furat acest sâmbure, a fost aruncat, iar numai cele cu suficientă voință au capacitatea de a-l găsi și de a decide să-l folosească. Însă totul vine cu un risc...

Tatăl Malalei este cel care o îndeamnă să acționeze cum îi dictează inima, să nu-i fie frică să spună cu voce tare ce consideră și, mai ales, să lupte pentru idealurile sale. Iar Malala nu numai că-i ascultă sfaturile, ci dă dovadă de o ambiție ieșită din comun, care-i permite să depășească orice bariere.

Mi-a plăcut relația tată-fiică. Tatăl ei, încă de când s-a născut Malala, a crezut în ea și, în ciuda faptului că, în tradiția pașunilor, bucuria vine odată cu nașterea unui băiat, el a considerat-o întotdeauna pe fată un miracol ce a luat naștere pentru a aduce pacea pe pământ.

Cartea este construită din perspectiva Malalei, care, prin cuvintele sale, ne transmite durerea acumulată în sufletul său...

”Eram fată, într-o lume unde nașterea unui băiat era sărbătorită cu focuri de armă, iar fiicele sunt ținute ascunse, singurul lor rost fiind să gătească și să aducă pe lume copii.”

Cu ajutorul ei, reușim să pătrundem într-o societate cu legi ipocrite, în care femeile sunt private de multe frumuseți ale lumii, în care menirea lor e să gătească și să aibă grijă de copii, educația fiind considerată inutilă pentru ele. Le sunt tăiate aripile libertății, nu pot fi independente și sunt conduse de un regim care le face să tacă și să îndure.

”În timp ce băieții și bărbații erau liberi să meargă unde voiau, eu și mama nu puteam să ieșim decât însoțite de vreo rudă de sex masculin, care putea fi chiar și un băiețel de cinci ani! Așa spune tradiția.”

Însă, uneori, se găsește o fată precum Malala care decide să-și exprime punctul de vedere și să lupte pentru drepturile sale. Malala are o fire puternică, ambițioasă și sinceră.

”Mama îmi spunea mereu:

– Acoperă-ți fața – oamenii se uită la tine.

–Nu-mi pasă, și eu mă uit la ei, îi răspundeam, iar ea se supăra.”

Îmi place că, deși are o vârstă atât de fragedă (12 ani) decide să nu urmeze un regim în care nu crede și face precum îi dictează inima.

Totuși, mii de oameni ajung să moară din cauza nesupunerii, din cauza unor oameni a căror mentalitate este josnică, și anume, talibanii. Aceștia ajung să preia controlul în Pakistan, iar autoritățile nu pot să-i oprească și, ce-i drept, nici nu încearcă prea mult. Oamenii sunt ademeniți în plasă și li se supun. Asistăm astfel la o manipulare în masă, realizată prin intermediul unei emisiuni radio în care un taliban pe nume Fazlullah ajunge să le înnergrească mintea și să-i facă să creadă în tot ce spune el.

Ajung să se ia măsuri majore în privința femeilor, care sunt private de atâtea drepturi omenești. Până și bărbații sunt supuși la anumite lucruri, fiind obligați să-și lase barbă, iar cei care nu aveau o barbă destul de lungă, aveau să moară. Mii de oameni omorâți din cauza unor concepții ipocrite, care izbucnesc din cauza conflictelor religioase, ce îi privesc în primul rând pe musulmani.

În ciuda faptului că fetele nu aveau voie să mergă la școală, Malala continuă să se ducă și, alături de tatăl său, inițiază campanii pentru apărarea drepturilor. Ajunge astfel să țină conferințe, să fie aclamată și să le dea oamenilor speranța că se mai poate schimba ceva...

”Talibanii ne puteau lua stilourile și cărțile, dar nu ne puteau împiedica să gândim.”

Este trist cum, la o vârstă atât de fragedă, acestea sunt preocupările unei fete. Totuși, acest eveniment o determină să fie puternică și să aibă o minte deschisă, diferită față de a multor fete de vârsta ei.

”Toate celelalte fete din clasa mea voiau să devină doctori, dar eu mă hotărâsem să devin inventator și să construiesc o mașinărie anti-talibani, care să-i detecteze și să le distrugă armele.”

Scopul ei e să se facă dreptate, să se trăiască în pace și nimeni să nu aibă de suferit. Totuși, talibanii îi pun o piedică la un moment dat, împușcând-o și punând astfel toată țara în alertă .

SĂ NE AMUZĂM PUȚIN!

GLUME, BANCURI, CURIOSITĂȚI...

Curelea Cosmin, clasa a VIII-a

Bulă este un important personaj fictiv al umorului românesc în esență nesperios și, frecvent ajuns în situații penibile, dar pe care le depășește cu succes.

Bulă – prototip de personaj paradoxal: idiot și genial, a apărut în cultura populară în timpul regimului comunist din România. Numele, pe lângă alte înțelesuri, vine de la cuvântul "bulă".

În 2006, Televiziunea Română a realizat un concurs în care românii au votat cei mai mari 100 de români ai tuturor timpurilor. Bulă a ocupat locul 59 în acest top.

Silvian Cențiu, *Un Român în Silicon Valley*, comentând acest show, a spus: "Când am menționat numele Bulă, personajul omniprezent în glumele românilor, în San Francisco sau New York, am fost încântat să-i aud râzând pe membrii audienței, înainte să termin gluma – am știut că ei erau Români.

Bancuri cu Bulă

Bulă a venit vână la birou. Colegii, mirați, l-au întrebat care este motivul unei bătăi atât de serioase.

– Mi-am scos soția la un restaurant. Chelnerul mi-a luat întâi mie comanda și i-am zis: "Vreau o friptură de vită, cu garnitură". Apoi chelnerul m-a întrebat:

– "Nu vă îngrijorează vaca nebună?"

Și eu i-am răspuns:

– "Nu, poate să-și comande și singură ce vrea".

Bulă, în prima zi de armată.

Un plutonier trece prin fața rândului de soldați și întreabă:

-Ce-ai fost în viață civilă?

Unul brutar, altul măcelar, altul electrician, fiecare după pregătire.

Ajunge ofițerul la Bulă:

-Ce-ai fost în viața civilă?

-Am fost fericit, să trăiești!

Sursă: <https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Bul%C4%83>

<https://www.gluma.eu/bancuri-cu-bula/>

DESPRE GABLONȚURI

Tinca Maria, clasa a VIII-a

Încă din antichitate atât femeile cât și bărbații își împodobeau urechile cu diferite pietre prețioase sau cu o anumită însemnătate. La fel își schimbau și coafura cât și stilul vestimentar. Unul din primele stiluri de podoabe pentru urechi au fost cerceii în forma de cerc, stil care se mai poartă cu succes și în ziua de azi.

De-a lungul istoriei, moda cât și coafura au avut impact major asupra cerceilor ce urmează a fi purtați. Când gulerele înalte sau coafurile voluminoase erau la moda, cerceii aproape că nu contau, însă când moda s-a schimbat și au apărut decolteurile sau îmbrăcămintea care lasa gâtul gol, cerceii au început să fie din ce în ce mai apreciați, astfel, doamnele din înalta societate purtau cerceii cu diamante, cristale sau diferite bijuterii în loc de peruci cu părul lung care acopereau urechile și gâtul.

De-a lungul timpului popularitatea cerceilor și a accesoriilor precum brățările și colierele a crescut și a scăzut în funcție de influențele modei. După Primul Război Mondial, când printre femei erau la moda coafurile cu păr scurt, colierele și cerceii au cunoscut o creștere considerabilă. Chiar dacă bărbații nu prea poartă cercei sau coliere, o mare parte din ei sunt deschiși spre a purta diverse brățări, chiar și brățări shambala.

Chiar dacă au trecut sute sau chiar mii de ani de la apariția bijuteriilor, stilurile în mare parte rămân aceleași.

Unde găsim gablonțuri?

În ziua de astăzi chiar nu este greu să găsim gablonțuri. Fiind la mare căutare de către tinerele domnișoare în special în perioada primăverii, în orice oraș găsim fie tarabe speciale cu gablonțuri fie magazine specializate cu bijuterii fantezie. Succesul lor se manifestă de asemenea și în mediul online, găsind o multitudine de magazine online pentru femei care vând gablonțuri, unde găsești orice tip de bijuterii, fie că vrei cercei, coliere, inele sau brățări.

De ce alegem gablonțurile?

Alegem gablonțurile în special datorită faptului că le găsim într-o mare diversitate. Orice femeie dorește să-și asorteze brățara fie cu poșeta, fie cu papucii, fie cu îmbrăcămintea, cureaua sau alte accesorii. Așadar, o femeie modernă dispune de un număr considerabil de brățări sau gablonțuri care să poată fi purtate cu diferite ținute vestimentare.

Sursa: <https://www.lacafele.ro/gablonturile-bijuterii-ce-inca-sunt-la-moda/>

CREDINȚĂ ȘI TRADIȚIE CREȘTINĂ

SFÂNTUL STELIAN-OCROTITORUL COPIILOR

Alexandru Petre, clasa a VIII-a

Sfântul Stelian Paflagonul, ocrotitorul pruncilor și al familiei creștine, este prăznuit pe 26 noiembrie. Sfântul Stelian s-a născut în secolul al VI-lea, la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia Mica (pe teritoriul Turciei de astăzi), într-o familie foarte bogată.

Luând sub ocrotirea ta pe mame și pe copii, ferindu-i de întristare și de boală, arată-te grabnic vindecător al suferințelor și al bolilor sufletești și trupești ale celor ce te laudă pe tine. Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni !

Sfântul Stelian, cunoscut îndeobște ca ocrotitor al pruncilor, a fost sfințit și s-a făcut locaș al Duhului Sfânt încă din pântecul maicii sale. Întru toate era curat și plin de dragoste. Pentru aceasta, la vremea potrivită, și-a împărțit bogăția pe care o avea săracilor și s-a făcut monah. Dorind să se adâncească în rugăciune și în cunoașterea lui Dumnezeu, a plecat în pustietate. A intrat într-o peștera în care primea hrana de la dumnezeiescul înger. Primește puterea de vindeca poporul de diverse boli. Din viața sa aflăm că într-o zi, a venit în popor o boala aducătoare de moarte și mureau întruna pruncii, iar părinții rămâneau fără de copii. Știind mai mulți de nevoitorul și pustnicul Stelian, au început a-l lua mijlocitor înaintea lui Dumnezeu, pentru vindecarea copiilor. Maicile care s-au rugat Sfântului Stelian au dobândit alți prunci, iar pruncii bolnavi au fost tămăduiți.

Sfântul Cuvios Stelian Paflagonul este pictat în mod obișnuit cu un copil în brațe, pentru neobosita sa misiune de a-i apăra pe cei mici, ajutându-i în mod special pe copiii bolnavi.

Biserica Sfântul Stelian, numită "Lucaci", din București, este mult iubită de credincioși, aceștia găsindu-și adesea alinare la racla cu Moaștele Sfântului Stelian. Biserica, zidită în anul 1736, de către mitropolitul Ștefan al Țării Românești, a fost refăcută peste ceva vreme, rămânând în picioare până astăzi. Dintre vechile odoare de la biserica mitropolitului Ștefan, biserica a moștenit moaștele Sfântului Cuvios Stelian, dar și pe ale Sfinților Haralambie, Elefterie și Onufrie.

Cu trecerea timpului, crescând evlavia creștinilor față de Cuviosul Stelian, pe lângă hramul Sfântul Nicolae, biserica a mai căpătat încă un hram, și anume pe Sfântul Stelian. Astfel, aceasta este singura biserică din București cu acest hram. Slujbele de fiecare miercuri, săvârșite în cinstea cuviosului, și prăznuirea numelui său, la 26 noiembrie, atrag numeroși credincioși.

Sursa: <https://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-stelian-ocrotitorul-copiilor-97975.html>

LA PAS PE PĂMÂNT ROMÂNESC

MÂNĂSTIREA CARAIMAN

Bărbulescu Lucian, clasa a VIII-a

Elevii școlii noastre au fost norocoși să viziteze recent mănăstirea Caraiman. Iată câteva lucruri aflate pe parcursul vizitei!

Mănăstirea „Înălțarea Sfintei Cruci” - Caraiman este o mănăstire ortodoxă, înființată în anul 1998, la inițiativa Preacuviosului Părinte Gherontie Puiu.

Este situată pe Valea Prahovei în orașul Bușteni, la poalele Munților Bucegi, într-o poiană care are în mijlocul ei un brad cu o formă aparte.

Părintele Gherontie Puiu în vremea când era bolnav și a fost internat în spital în urma unui accident vascular a avut un vis în care a văzut-o pe Maica Domnului care i-a spus: „Vei găsi un brad cu șase ramuri, lângă o apă curgătoare, pe un plai de unde se vede marea Cruce. Acolo să faci mănăstirea!”.

În urma acestui vis părintele Gherontie Puiu, cu ajutorul Maicii Domnului, a găsit locul indicat de Ea în această zonă minunată a României de pe Valea Prahovei. Munții îmbrăcați în verdele sincer al brazilor sunt ca o fortificație ce ocrotesc poiana în care se va construi mănăstirea.

Culoarea senină a cerului îți induce o stare de pace, iar Crucea din vârful Caraimanului este ca un mesager al credinței ce privește în poiana însorită.

În luna octombrie, anul 1998, Arhiepiscopia Bucureștilor, respectiv Schitul Caraiman, primește printr-o Hotărâre a Consiliului Local al orașului Bușteni o suprafață de teren de 13.000 mp, în vederea construirii unei mănăstiri.

Ulterior, suprafața de teren a fost suplimentată cu 4.500 mp în anul 2001 și 6000 mp în anul 2002, însumând o suprafață totală de 23.500 mp, având încadrare juridică de concesiune.

Între anii 2000-2001 s-a construit biserica de lemn cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului”, un Aghiasmatar și un corp de chilii. La data de 21 octombrie 2001, biserica de lemn cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului” este sfințită de către Preasfințitul Sebastian Ilfoveanu, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, și tot atunci este pusă piatra de temelie pentru construirea unei noi biserici, de zid, cu hramul „Înălțarea Sfintei Cruci”.

Între anii 2002-2007 s-au construit Biserica mare cu hramul „Înălțarea Sfintei Cruci”, clopotnița, trapeza, respectiv unul dintre corpurile arhondaricului. În toamna anului 2007 a început construcția chiliilor.

În data de 1 iulie 2008 Schitul Caraiman - cu hramul „Înălțarea Sfintei Cruci” a fost ridicat la rangul de mănăstire.

Începând cu luna iulie 2010 Mănăstirea Caraiman a primit un nou stareț în persoana Părintelui David Petrovici, venit de la Mănăstirea Crasna, jud. Prahova, pentru a-l ajuta pe părintele Gherontie Puiu să termine de construit mănăstirea de la poalele Caraimanului.

Între anii 2011-2012 au fost finalizate lucrările de amenajare a celui de-al doilea corp de clădire a arhonicului și a fost construit corpul de clădire Tabor I în cadrul căruia se desfășoară activitatea Centrului Social-Pastoral „Sf. Cruce”.

La 20 Iulie 2012, cu ocazia prăznuirii Sf. Proroc Ilie Tesviteanul a fost sfințit Paraclisul chiriarhal și Centrul Social-Pastoral „Sf. Cruce”. Slujba a fost săvârșită de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi.

În luna mai 2014, mănăstirea trece printr-o grea încercare întrucât Pcu. părinte Protos. Gherontie Puiu, proinstarețul și ctitorul Mănăstirii Caraiman a fost chemat la Domnul, la vârsta de 81 de ani, lăsând în urmă o mănăstire frumoasă și o obște care va duce mai departe lucrările începute.

La data de 14 septembrie 2014, când este sărbătorit praznicul Înălțării Sfintei Cruci, a avut loc slujba de târnosire a Bisericii mari cu hramul „Înălțarea Sfintei Cruci”.

La acest eveniment au participat toți stareții și starețele din cadrul Arhiepiscopiei Bucureștilor precum și un număr mare de credincioși veniți din toate părțile țării. Cu acest prilej Biserica mare a mănăstirii a primit și cel de-al doilea hram „Învierea Domnului”.

Locul pe care a fost construită mănăstirea este un loc binecuvântat de Dumnezeu, un loc ideal pentru detașarea de grijile vieții cotidiene. Credincioșii care au ajuns aici sunt cuprinși de un fior aparte, o stare de liniște și pace.

Locul acesta este cel mai potrivit să meditezi la cuvintele apostolului Ioan care spune în Apocalipsă: "Și noapte nu va mai fi; și nu au trebuință de lumina lămpii sau de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu le va fi lor lumină și vor împărați în vecii vecilor".(Ioan 22, 6).

Sursa: <http://www.manastireacaraiman.ro/ro/istoric>

TEHNOLOGII REVOLUȚIONARE

DESPRE CĂȘTILE AUDIO

Nicolae Andrei, clasa a VIII-a

Căștile audio, numite și căști auriculare sau și căști de audiție sunt dispozitive electrice pentru recepția și ascultarea sunetelor și muzicii. Ele se amplasează ori peste urechi, ori în interiorul urechilor

externe. Sunt prevăzute cu mici difuzoare și se pot atașa unui număr foarte mare de dispozitive electronice precum radiourilor, casetofoanelor, calculatoarelor, telefoanelor mobile etc.

Cele mai des folosite căști audio sunt binauriculare, fiind făcute pentru auzul cu ambele urechi, eventual cu două canale de sunet diferite: stânga și dreapta; în acest caz ele sunt numite și „căști stereo”.

Totuși există și modele speciale numite mono, făcute pentru un singur canal de sunet, același pentru ambele urechi; în plus mai există și căști mono pentru o singură ureche.

Unele modele de căști audio au atașat la ele și un mic microfon, în dreptul gurii.

Unele modele de căști audio se pot atașa la emițătorul de semnale sonore nu numai prin cabluri audio (fire electrice), dar și prin unde infraroșii sau unde radio, deci fără fir, ceea ce le conferă un confort sporit la purtare.

A nu se confunda căștile audio cu modelele de căști antifoane, utilizate la protecția împotriva zgomotelor de pe șantiere navale etc. Căștile antifoane au deci o funcționalitate total diferită, dar pot avea forme și dimensiuni foarte asemănătoare cu cele ale căștilor audio.

Auzisem undeva o glumă precum că „Bărbații când întâlneau o fată pe drum își dădeau jos pălăria de pe cap, acum însă își scot căștile din urechi. „Ei bine, mai mult sau mai puțin, acesta este un adevăr al secolului în care trăim. Căștile constituie un accesoriu de neînlocuit atunci când vorbim despre antrenamentele noastre de la sală, despre momentele în care vrem să ne detașăm de lumea exterioară savurând notele pieselor preferate sau pur și simplu când avem ceva de făcut și nu vrem să-i deranjăm pe cei din jur.

În urmă cu aproape 137 de ani, căștile aveau cu totul altă formă, erau grele și se foloseau doar de către operatorii de la centralele telefonice. Asta se întâmpla la finalul secolului XIX, mai exact în 1881. A fost nevoie să treacă ceva timp ca în anul 1910 Nathaniel Baldwin, un mormon din Statele Unite ale Americii, să inventeze o formă a căștilor care puteau fi transportabile. Primul lor scop a fost să amplifice semnalul de la telefoane sau radio și nu erau prea răspândite. Abia spre sfârșitul anilor 30 au început să fie comercializate și asta pentru că firma Beyerdynamic a reușit să le dea un design și o utilitate comercială. O nouă etapă în istoria căștilor a început când muzicianul John C. Koss a inventat primele căști stereo în 1958. Erau mari și erau suficient de incomode. Practic, doar DJ-ii de radio și piloții de avioane le foloseau - aceștia din urmă le foloseau ca să audă comenzile de la turnul de control. Epoca de aur a căștilor a venit când s-a inventat walkmanul, un strămoș al mp3-player-ului care avea casetă cu bandă, pentru cei născuți după 1990. În felul acesta, căștile au devenit cel mai bun prieten al iubitorului de muzică. De atunci, practic tot ce s-a produs în zona de divertisment, de la computere și televizoare la mp3-playere și telefoane mobile, este compatibil cu acest accesoriu.

Trăim într-o perioadă în care se înregistrează un ritm de progres tehnologic accelerat, iar acest fapt se observă atunci când înțelegi că noile tale căști pe care ți le-ai cumpărat recent îți oferă mai multe posibilități decât o simplă audiere de melodie. La momentul actual există o diversitate de modele de căști: de la cele mari, care acoperă urechea, până la mărimea unei mărgelușe mărunte. Acestea se deosebesc nu doar prin formă, dar și prin modalitatea de conexiune. Dacă până nu demult acest accesoriu putea fi conectat doar prin cablu, acum poți să îl conectezi și prin Wi-Fi sau Bluetooth. „Smart” căștile de astăzi îți măsoară pulsul, îți numără pașii pe care i-ai făcut pe parcursul zilei. Dacă te-ai dus la sală și ți-ai dat seama că ți-ai uitat telefonul acasă, nu trebuie să-ți faci griji. Vei asculta piesele stocate anterior în memoria internă a căștilor, în plus acestea vor memoriza toate datele despre antrenament care ulterior vor fi transmise în aplicația pentru sport S-Health. Un astfel de exemplu de căști este Samsung Gear IconX.

În momentul în care începi să răscolești internetul, riști să fii invadat de o sumedenie de articole și imagini video despre cum îți afectează căștile audio sănătatea. Căștile pun în pericol auzul și conduc la afecțiuni frecvente ale urechii interne și mijlocii, iar în cazuri extreme, chiar la surditate. Da, acest

risc a existat și va exista, dar atâta timp cât vei respecta anumite reguli în utilizarea acestui accesoriu, nu vei fi afectat.

Iată câteva din ele: alegeți doar căști de calitate; ascultați muzică la volumul care nu întrece 60% din maxim; folosiți căștile nu mai mult de o oră pe zi; scoateți căștile din urechi atunci când dormiți; nu împărți căștile cu nimeni; scoateți căștile din urechi atunci când treceți drumul.

Sursa: http://moldova-suverana.md/article/castile-noastre-de-ieri-si-de-astazi_21437
https://ro.wikipedia.org/wiki/C%C4%83%C8%99ti_audio

EPIDEMII

Badea Gabriel, clasa a VIII-a

Epidemia este extinderea unei boli contagioase într-un timp scurt, prin contaminare, la un număr mare de persoane dintr-o localitate, regiune. Atunci când o epidemie se extinde pe un teritoriu foarte mare, cuprinzând într-un timp relativ scurt toată populația dintr-o țară, din mai multe țări sau chiar din continente întregi, aceasta poartă denumirea de pandemie.

Exemple de epidemie din lume:

Ciuma sau pesta este o boală infecțioasă deosebit de contagioasă, produsă de bacteria *Yersinia pestis*. În trecut, boala a luat forme de pandemie întinzându-se pe mai multe continente. În prezent, între 1.000 și 2.000 de cazuri apar la nivel mondial, în fiecare an, în rândul oamenilor.

Forme de manifestare a ciumii:

Formă carbunculoasă sau *Bubonenpest* (gr. *bubo* = bubă , umflătură).

În forma *bubonică* (lat. *Naike*) infectarea este produsă de pișcătura *puricelui de șobolan*. Vectorul bolii, ca gazdă intermediară, transmite agentul patogen de la șobolan mai departe la om. Această schimbare de gazdă a puricelui se întâmplă numai după moartea rozătorului, de aceea s-a observat o mortalitate în masă la șobololani, înaintea izbucnirii unei epidemii de pestă la om.

Perioada de incubație durează de la câteva ore până la șapte zile.

Simptomele includ febră, dureri de cap și articulații, stare de abatere, slăbiciune până la pierderea cunoștinței.

Gripă spaniolă (Gripa Aviara).

Gripa spaniolă este un tip de gripă care a apărut în timpul Primului Război Mondial, fiind, se pare, aceeași boală cu gripa aviară de astăzi. A ajuns în multe țări o dată cu întoarcerea soldaților de pe front, afectând în principal tinerii și având o rată de mortalitate ridicată care a omorât între 50 și 100 milioane de persoane din toată lumea, între 1918 și 1919. Se crede că a fost una dintre cele mai letale pandemii, după „Moartea neagră”, din istoria umanității. Multe dintre victime au fost persoane tinere și sănătoase, gripa spaniolă fiind total diferită de celelalte pandemii care au afectat copii, bătrâni și persoane cu sănătatea deja slăbită.

Febra Galbenă

Febra Galbenă, cunoscută în istorie ca și *yellow jack* ciumă galbenă ,vomito negro sau pesta americană este o boală cauzată de un virus fiind clasificată ca boală virală acută. (evoluție rapidă de tip abrupt) În cele mai multe dintre cazuri, simptomele includ febră, frisoane, lipsa poftei de mâncare, greață, dureri musculare, în special ale mușchilor spatelui și dureri de cap. De obicei,

simptomele se ameliorează în decursul a cinci zile. În cazul unor persoane, după o zi de la ameliorarea simptomelor, febra revine, apar durerile abdominale și începe vătămarea ficatului, cauzând piele îngălbenită. Dacă aceasta reapare, riscul sângerării și al problemelor ale rinichilor este de asemenea crescut.

Boala este cauzată de virusul febrei galbene, ce este răspândit prin înțepătura unei femele țânțar din specia *Aedes Aegypti*.

OAMENI CARE AU SCRIS ISTORIE SMARANDA BRĂESCU

Stanciu Violeta, clasa a VIII-a

Smaranda Brăescu, (n. 21 mai 1897, Hănțești, Tecuci, România – d. 2 februarie 1948, Cluj, Republica Populară Română) a fost prima femeie parașutist cu brevet din România, campioană europeană la parașutism (1931) și campioană mondială (în 1932, cu recordul de 7200 m la Sacramento, SUA).

S-a născut în satul Hănțești, comuna Buciumeni, din județul Tecuci (interbelic), actual în județul Galați. Între anii 1924-1928 a absolvit cursurile Academiei de Belle Arte din București, secția de Artă Decorativă și Ceramică. La 5 iulie 1928 a executat primul salt cu parașuta, de la înălțimea de 600 de metri.

La 2 octombrie 1931 câștigă titlul european la parașutism, în urma unui salt de la înălțimea de 6000 de metri, depășind și recordul american de 5384 metri. În urma acestui succes a fost decorată cu Ordinul Virtutea Aeronautică - clasa Crucea de Aur.

Proprietară a două avioane, un biplan de tip Pevuez și un bimotor de tip Milles Hawk, cu cel de-al doilea, în 1932 a stabilit primul record de traversare a Mării Mediterane în 6 ore și 10 minute, străbătând distanța de 1100 km, între Roma și Tripoli. În același an 1932, la 19 mai, devine campioană mondială la parașutism, în urma unui salt realizat cu o parașută de construcție românească, de la înălțimea de 7400 de metri, cu durata de 25 de minute, acest record fiind depășit cu doar câțiva metri, abia peste 20 de ani. Recordul său a fost omologat de aeroclubul din Washington. Recordul precedent, deținut de un american, fusese de 7233 de metri.

A fost una dintre puținii instructori de parașutiști militari. A activat ca instructoare la Batalionul 1 de parașutiști de la Băneasa.

În timpul războiului a fost activă ca pilot în celebra „Escadrilă Albă” de avioane sanitare, pe frontul de Răsărit. Semnatară, alături de alte 11 personalități (între care: generalul Aldea, prof. univ. dr. Grigore T. Popa), a unui memoriu prin care se condamna falsificarea alegerilor din noiembrie 1946, document înaintat Comisiei Aliate de Control, de fapt delegatului american, care l-a predat celui sovietic. A fost condamnată de comuniști la închisoare în contumacie, nefiind găsită în procesul „Sumanele Negre” ca făcând parte din Mișcarea Națională de Rezistență, organizația „HAI” împreună cu comandantul Companiei de Misiuni Speciale din cadrul Batalionului Parașutiști căpitanul Mihai Țanțu și Victor-Ionel Sassu (ofițer parașutist). Ascunsă de oameni de suflet - prof. univ. Ion I. Gheorghiu din Iași și preotul Matei Dumitru - nu a mai fost găsită niciodată. A fost căutată și de oficialitățile sovietice pentru a face instrucția soldaților sovietici. S-a ascuns un timp în via fratelui său geamăn, în casa preotului greco-catolic Anton Pet, din Răchiteni, județul Iași și la Butea.

Grav bolnavă a fost operată, sub numele de Maria Matei, iar la sfârșitul anului 1947 s-a ascuns la călugărițele greco-catolice din Congregației Maicii Domnului de la Cluj. A murit pe 2 data februarie

1948, în Spitalul clinic universitar din Cluj, condus de renumitul profesor univ. dr. Iuliu Hațieganu, fiind înmormântată în Cimitirul Central (Hajongard) din Cluj, parcela II B, numărul 1550, sub numele de Maria Popescu.

În prezent, o stradă din București a fost denumită în memoria sa. .

Alintată „Regina Înălțimilor”, Smaranda Brăescu mai are în palmaresul aeronautic: recordul mondial absolut de altitudine, la saltul cu parașuta, realizat în 1932 în Statele Unite ale Americii, o serie de raiduri aeriene europene, participarea la numeroase mitinguri aeronautice interne și internaționale și nu în ultimul rând participarea ca voluntar în cel de-al doilea război mondial, atât pe frontul de est, cât și pe frontul de vest.

Anghel Ciucur a avut șansa de a o fi cunoscut personal pe Smaranda Brăescu. Cu deosebită generozitate ne-a pus la dispoziție o serie de documente și fotografii, mărturie a celor ce ne-au fost relatate, în special privind nașterea trupelor de desant aerian parașutat din România și aportul Smarandei Brăescu la formarea acestei arme de elită și în România, alături de celelalte națiuni ca Marea Britanie, Germania, Franța, Rusia, Statele Unite ale Americii,...

Am primit răspuns și la întrebarea referitoare la data de naștere a Smarandei Brăescu, din multe documente ale acesteia rezultând tot felul de confuzii. Din acest motiv, toți cei care scriau despre Smaranda Brăescu, evitau să facă referiri la data nașterii sale, chiar mult timp după ce Smaranda a părăsit această lume. Pe carnetul de student de la „Arte Frumoase”, anul școlar 1926-1927, apare ca dată de naștere 23 mai 1904; pe brevetul de pilot particular, emis în Statele Unite la 8 octombrie 1932, figurează cu vârsta de 27 de ani (deci născută în 1905), iar pe brevetul de pilot eliberat de Marea Britanie la 25 martie 1935, data de naștere este 23 mai 1905,...

În anii '90, prin accesul la o serie de documente, pe firul mărturiilor, s-a putut stabili, de cei care au studiat cu patimă acest domeniu, că Smaranda Brăescu s-a născut la 21 mai 1897 în satul Hănțești, comuna Buciumeni, Județul Covurlui (azi în județul Galați) și a decedat la Cluj-Napoca în 2 februarie 1948. Pentru data de naștere, decalată cu 7 ani, domnul Anghel Ciucur, instructor de parașutism cu experiență, cu multe sute de parașutiști în „palmares”, spunea că Smaranda și-ar fi „ascuns vârsta” din jenă față de colegile de la „Arte Frumoase”, care erau foarte tinere, iar apoi acest decalaj s-a păstrat într-o serie de documente și în viața publică din motive de „cochetărie feminină”, pe principiul că „toate femeile vor să fie mai tinere”.

Născută în familia răzeșului Brăescu, Smaranda a venit pe lume odată cu fratele geamăn Paul Panait în 21 mai 1897, într-o familie care va avea 5 fete și 4 băieți.

Copilăria și-a petrecut-o în satul natal. În perioada 1904-1909 urmează școala primară din Vizurești, un sat vecin, în Hănțești nefiind școală. Din 1911 pleacă la Bârlad, unde, până în 1913, urmează cursurile școlii secundare de fete.

Aici, la Bârlad, Smaranda Brăescu, în 27 mai 1911, la vârsta de 15 ani, are primul „contact” cu aviația, de care se îndrăgostește iremediabil.

Gheorghe Negrescu sosise în orașul natal, Bârlad, într-un temerar raid aerian, București-Bârlad. Sosirea la Bârlad a fost anunțată pentru 26 mai, dar din cauza unor probleme tehnice la motor, acesta

aterizează pe un teren lângă Râmnicu Sărat. După ce a fost reparată o conductă de ulei, a doua zi acesta pleacă în zbor spre Bârlad, unde este întâmpinat de o numeroasă asistență bârladeană și din împrejurimi. Aici mai face o demonstrație de zbor și în cursul după-amiezii, zburând de lângă gradina publică peste oraș. După zbor, autoritățile orașului îi fac cadou un ceas de aur cu inscripția: „27.V.1912, Bârlădenii aviatorului Gheorghe Negrescu”. Era al cincilea raid din istoria aviației românești, a cărei existență era la început.

Gheorghe Negrescu, care avea brevetul de pilot nr.2 din România, va fi, peste ani, un susținător și admirator sincer al Smarandei Brăescu, din pozițiile pe care le va ocupa în aviația militară.

Au urmat anii grei ai primului război mondial, perioadă în care Smaranda a continuat studiile de liceu la Bârlad, activează apoi ca învățătoare suplinitoare în Hănțești, iar drumurile o duc și la Tecuci, unde se înființase o școală militară de pilotaj. Aici, în anul 1923, Smaranda Brăescu primește botezul aerului, zburând cu Dumitru Naidinescu, la recomandarea fratelui ei, pictorul Tache Brăescu, care a fost observator în aviația română în timpul războiului. Revine la școala militară de la Tecuci cu solicitarea de a deveni pilot, dar reglementările militare și aeronautice ale vremii nu permiteau acest lucru.

În lume, mișcarea de emancipare a femeilor a cuprins și domeniul aeronautic, femeile luptându-se cu prejudecățile și autoritățile vremii, lucru pe care l-a făcut și Smaranda. Unele dintre femei au reușit, cu mari eforturi, cheltuieli și sprijin particular, azi acestea având acces la toate domeniile aeronautice. Din România, prima femeie pilot a fost Elena Caragiani, din Tecuci, care obține brevetul de pilot la Paris, în 1914. În Europa, prima femeie pilot este Baroana Raymonde de la Roche (Franța), care obține brevetul în 1910; în America Harriet Quimby devine pilot în 1911;... dar realizările lor erau punctuale,... acestea devenind „vedete”, subiecte de presă, în competiția cu „bărbații”. Cea mai vizibilă era Amelia Earhart, cu primul zbor solo transatlantic, 20-21 mai 1932.

Dezamăgită de refuzul „aviatorilor”, Smaranda vine în București unde lucrează la Astra Română, urmând și cursurile Academiei de Arte Frumoase, secția ceramică și decorațiuni (1924 - 1929). Evenimentele aeronautice se succedau în țară și în lume, performanțele aviatorilor fascinând omenirea. Era „epoca de aur” a aviației, epoca marilor raiduri, a zborurilor de record pentru înălțime, a curselor de viteză, a competiției companiilor pentru transportul de pasageri, a poștei aeriene. În acest mozaic aeronautic, apare și „parașuta pentru avion”, parașutiștii intrând și ei în acest concert universal.

Istoria parașutei începe în secolul XVIII, la câțiva ani după primul voiaj aerian cu balonul, 21 noiembrie 1783. Prima coborâre cu parașuta a fost efectuată de André-Jacques Garnerin în 22 octombrie 1797, când în cursul unei sărbări din parcul Monceau părăsește balonul, coborând cu parașuta de la 1000 m înălțime. Urmează încă 4 lansări la Paris și Londra. Nepoata acestuia, Elisa Garnerin, a efectuat între anii 1815-1836 peste 40 de lansări, la fel și soția lui Jacques Garnerin, care a executat și ea numeroase lansări în toată Europa. O altă femeie, doamna Blanchard, văduva navigatorului aeronaut Blanchard, practică ascensiunile cu balonul și lansările cu parașuta. La 16 iulie 1819 la Paris, în cursul unei ascensiuni nocturne, balonul se incendiază accidental și doamna Blanchard își pierde viața. Dintre femeile parașutiste mai amintesc pe Katchen Paulus, care a cucerit publicul la trecerea între secolele XIX – XX, nelipsită la principalele manifestări internaționale cu spectaculoase lansări din balon.

Până la sfârșitul primului război mondial, parașuta era folosită de aerostieri ca mijloc de salvare la părăsirea baloanelor avariate și numai în ultimii doi ani de război au apărut „parașutele de avion”. Părăsirea avionului cu parașuta era un act de mare temeritate, de curaj extrem.

Federația Aeronautică Internațională înființează comisia de parașutism pentru omologarea recordurilor de parașutism, care au dus la dezvoltarea parașutismului ca sport în anii '20-'30 și a devenit un sport internațional în 1952.

Smaranda se lasă cucerită de acest domeniu aeronautic, saltul cu parașuta devenind ultima obsesie. Se documentează, corespundează din 1927 cu inginerul german Otto Heinecke, care a realizat

mai multe parașute, el însuși parașutist, stabilind posibilitatea achiziționării unei parașute și obținerea brevetului de parașutist în Germania. Cu 60.000 lei adunați cu dificultate din numeroase împrumuturi, pleacă la Berlin, unde cumpără o parașută Schroeder cu 40.000 lei. După o serie de antrenamente și cursuri de cunoașterea parașutei, sub directa îndrumare a domnului Otto Heinecke, la 5 iulie 1928 Smaranda Brăescu a executat primul salt cu parașuta, de la o înălțime de 600 m, pe aerodromul Staaken, devenind astfel prima femeie parașutist din România. Revenind în țară, „singură și necunoscută”, așa cum mărturisește Smaranda pentru revista *Realitatea Ilustrată*: „Am făcut o cerere pentru a intra în școala de pilotaj. Amânată de la o săptămână la alta, mi s-a spus în cele din urmă, că femeile n-au voie să facă aviație!”. Smaranda nu s-a descurajat. Mândră de brevetul ei de parașutist, participă la mitingul aerian din 26 octombrie 1928 de la Băneasa, unde execută primul salt în țară. Nu a fost un salt obișnuit, participa la un salt simultan, alături de celebrii constructori de parașute, germanul Otto Heinecke și americanul Leslie Irving, evenimentul fiind prezentat elogios în presa vremii. Smaranda Brăescu devine un simbol al parașutismului în România.

Se adresează, cu insistență, autorităților române pentru a fi sprijinită la realizarea unui record mondial, să se lanseze cu parașuta de la 6500 m dintr-un avion Potez, dar acestea îi cer 25000 lei pentru benzină și ulei, fiind necesare mai multe zboruri de antrenament. Respinsă de autorități, se decide să strângă bani și să plece în America pentru a-și îndeplini visul, să aducă României și poporului român, un record mondial.

În acest scop începe o campanie de salturi demonstrative și participări la o serie de mitinguri aeriene organizate la: București – 30 iunie 1929, pilotul avionului fiind celebrul aviator Traian Burduloiu; la Brașov – 24 iulie 1929, Galați – decembrie 1929, Iași – mai 1930, unde execută un salt de la 2000 m dintr-un avion Potez 25, apoi la Cluj-Napoca,...

Vorbind cu reporterii, Smaranda Brăescu descrie astfel salturile ei cu parașuta, considerându-se: „Suspendată în nemărginire.”

”- Ești curios să știi, ce senzații stranii am, când mă aflu suspendată în nemărginire, între cer și pământ? Ar trebui o atentă și meticuloasă notație psihologică, care să înregistreze clipă cu clipă, sbuciumul și frământarea mea intimă. Cu două zile înainte, sunt prada unei stări de spirit particulare. Nu se poate descrie. Se simte. În sfârșit, am ajuns pe stadion. Mecanicii mi-aduc parașuta. Trebuie s-o aranjez. Îmi tremură tot corpul, dar mâna lucrează calmă, liniștită, cu precizie matematică, cu calcul științific. Când m-am urcat în avion și când se îndepărtează de pământ, am nervi. Sâcâitori, enervanți. Avionul face câteva viraje. Căutăm locul prielnic pentru săritură. Ei bine, se întâmplă atunci un fenomen surprinzător, a cărui taină n-am reușit încă s-o descifrez. Nervii îngheață. Nerăbdarea se risipește. Starea aceea particulară se pierde în înălțimi... Intervine calmul. Lucrez cu atâta tact și cu atâta sânge rece, încât, mai târziu, în ceasurile mele de insomnie și de meditație, mă minunez singură. Dar, iată, am ieșit din cabina avionului. Cu o mână crispată, cuprind bara rece, mă uit în jos, privesc terenul, privesc altimetrul, care indică înălțimea, fac o rugăciune mută... și-mi dau drumul. Din momentul în care mă arunc și până când se deschide parașuta, trec prin cele mai grozave chinuri. Mă întreb înfrigurată: - Se deschide ori nu se deschide? Două alternative: moartea sau viața. Secundele mi se par ceasuri. Inima îmi stă în loc. În sfârșit, simt o scuturătură puternică. Parașuta s-a deschis! Nu-ți poți închipui, câtă dragoste porți în aceste momente pânzei aeriene, care te-a salvat! Mă uit în jos, mă uit în toate părțile. Se aud : murmurul mulțimii, aplauzele, muzica. La 100 metri deasupra pământului, trec prin al doilea sbucium. Simt că vin prea repede. S-ar putea să cad zdrobită în țărână.

Nu mi-e teamă de moarte, m-ar durea o invaliditate, dar m-ar chinui mai greu insuccesul...”

Scriind aceste rânduri, între ghilimele, ca destăinuire a Smarandei, ziaristul H. Soreanu, de la *Realitatea Ilustrată* încheie articolul său cu remarcă: „*Adevărat e că acei ce se coboară, se înalță!*”,... era înaintea mitingului de la Satu Mare.

La mitingul de la Satu Mare, 17 august 1930, pe un vânt tare și turbulență atmosferică puternică, Smaranda suferă un groaznic accident, soldat cu o dubla fractură la picior și mai multe coaste rupte, urmate de o spitalizare îndelungată la Satu Mare și imobilizare la pat de aproape șase luni.

Suferința și deznădejdea au fost înfrânte și în primăvara anului 1931, a început din nou demersurile în vederea stabilirii recordului mondial de lansare cu parașuta de la mare altitudine. În martie 1931 cumpără o nouă parașută din Germania și apoi, la București, reia „asaltul autorităților aeronautice”, dorind realizarea recordului în țară. Conștientă de dificultatea unui record mondial de lansarea cu parașuta de la mare altitudine, Smaranda se adresează din nou aviației militare pentru sprijin în întreprinderea sa. Dorea ca avionul ales, un Potez 25, să fie pilotat de Romeo Popescu, un pilot de mare clasă al aviației românești. Romeo Popescu, care deținea recordul național de altitudine pentru avioane cu performanța de 10550 m, era ocupat cu stabilirea unui nou recordului de viteză pe avionul IAR CV-11.

Comandanții aviației militare, de la Pipera, au desemnat pentru pilotarea avionului pe Locotenentul Alexandru Papană, cunoscut polisportiv, campion mondial la bob și campion național la automobilism, care ulterior va deveni campion național de aviație, stabilind recordul de altitudine cu avionul și apoi în America devenind Campion al celor două Americi la acrobație aeriană. Programul inițial prevedea lansări de la înălțimi din ce în ce mai mari, începând cu 3000 m. Alexandru Papană sugerează saltul direct de la 6000 m. După mai multe luni de pregătire a avioanelor, de antrenamente ale echipajelor, de instruire privind respirația la mari altitudini, se stabilește comisia de omologare a recordului, cu comisari sportivi de la Aeroclubul Regal al României. Se face raportul de finalizare a pregătirilor în vederea zborului de record pentru parașutarea de la altitudinea de 6000 m. Smaranda este anunțată doar în ziua aleasă pentru zbor.

În dimineața zilei de 2 octombrie 1931 trei avioane Potez 25 decolează, de pe aerodromul Pipera din București, pentru zborul de record. Lt. Alexandru Papană și Smaranda Brăescu formau echipajul avionului de record. Cpt. Alexandru Govella având coechipier pe Lt. Iordănescu, desemnat de Aeroclubul Regal Român drept „comisar sportiv”, zburau în al doilea avion, iar în al treilea avion pilotat de Cpt. Constantin Cosma, se afla Cpt. Dr. Victor Emanuel, doctor de medicină aeronautică, care se ocupase de antrenarea și instruirea echipajelor pentru zborul la mai altitudini, unde aerul este foarte rarefiat. Zborurile s-au efectuat fără instalații de oxigen, echipajele fiind supuse stărilor de hipoxie, care pot apărea la altitudini mai mari de 4000 m.

După o oră de zbor, avioanele au urcat cu greu la 4000 - 4500 m, apoi avionul pilotat de Alex Papană se desprinde din formație, urcă cu precauție până la 6000 m, altitudine greu de atins în acele vremuri, lipsa aerului cauzând un randament scăzut al motorului. În aerul rarefiat elicea trăgea în gol, iar portanța era mai greu de obținut, comenzile erau mai ineficiente. Urmărind altimetrul și barografele, echipajul ajunge la peste 6000 m, lăsând în urmă celelalte două avioane. Privind spre postul din spate, unde de obicei stă mitraliorul avionului, Papană o vede pe Smaranda care era pregătită pentru salt, stând în picioare pe scaunul mitraliorului, cu un picior în afara cabinei,... Urmărește din nou tabloul de bord al avionului și se pregătește să-i facă semnalul de salt coechipierii,... dar aceasta părăsise avionul, lansându-se în gol de la amețitoarea înălțime. Face un viraj strâns, cu înclinare mare, până ce vede dedesubt cupola alba a parașutei Smarandei, care se deschisese în siguranță. Bucuros că totul a decurs normal în momentul saltului, Papană încearcă să redreseze avionul, dar în aerul rarefiat, cu înclinare prea mare, avionul nu răspundea comenzilor,... intrase în vrie, iar pe profundor flutura o bucată de pânză, probabil din sacul parașutei. Prin manevre iscusite, Papană reușește să elibereze profundorul din blocajul

pânzei și să scoată avionul din vrie, care în cărea sa putea acroșa parașuta. Continuă apoi zborul în viraje mai largi în jurul parașutistei, din dorința de o nu o lăsa singură în văzduh, spre a-i ridica moralul.

După 21 minute 25 secunde, Smaranda Brăescu aterizează lângă gara Sărățuica, cu o derivă de peste 10 km față de locul lansării, vântul fiind foarte puternic, în special la mari altitudini. După aterizare, Smaranda, care nu se simțea prea bine, în urma balansurilor teribile din timpul îndelungatei coborâri, a frigului de la înălțime, a emoțiilor, a efectelor lipsei de aer, care o epuizaseră,... a șocului aterizării, este transportată, de țărani adunați la fața locului, în satul Sărățuica, unde-și revine după aproape trei ore de odihnă. Smaranda Brăescu stabilește primul record național absolut și primul record mondial feminin de parașutism al României, făcându-și loc în aviația mondială,...

Dovedind dârzenie și dăruire totală în afirmarea României, alături de cele mai renumite națiuni ale lumii, la cucerirea celor mai înalte culmi din domeniul aviației, Smaranda Brăescu este sprijinită public cu fonduri bănești importante, prin lista de subscripție deschisă de cotidianul *Universul*, în vederea cuceririi recordului mondial absolut de parașutism, cu lansare de la cea mai mare altitudine, care urma să se efectueze în Statele Unite ale Americii și pentru a urma o școală de pilotaj, care i-a fost refuzată în România. Participarea cea mai importantă pe lista de subscripție au avut-o cotidianul *Universul* și „Aeroclubul Albastru” din București, dar fonduri s-au adunat și de la comunitățile de români din America și numeroase participări modeste ale mii de cetățeni onești din România. Cel care a susținut-o public pe Smaranda Brăescu, a fost Comandorul Gheorghe Negrescu, atât prin presă, cât și prin cuvântări în diverse adunări publice.

Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Smaranda_Br%C4%83escu

SCURT ISTORIC-DESPRE MAGNEȚI

Stancu Theodor&Anghel Cristiana, clasa a VIII-a

Magnetul este un material sau un obiect care produce câmp magnetic. Acesta îi conferă

proprietăți particulare cum ar fi exercitarea unei forțe de atracție asupra unui material feromagnetic.

Cu aproximativ 4000 de ani în urma, un cioban grec pe nume Magnes se spune că își tundeau oile într-o regiune din nordul Greciei numită Magnesia. A făcut un pas și dintr-o dată, a descoperit cum cuiele care i-au ținut pantofii împreună și vârful de metal al bastonului său au rămas prinse de stânca pe care stătea! Intrigat, a început să sape și a descoperit prima rocă magnetică. Aceste roci erau cunoscute sub denumirea de “magnetite”, probabil numite după Magnes sau Magnesia.

Magneții pot fi de două categorii: magneți naturali (de exemplu orice bucată de magnetit este un magnet natural) și magneți artificiali (obținuți, de exemplu, prin frecarea unor bucăți de fier cu un magnet natural).

Magneții sunt folosiți pentru:

- Fabricarea echipamentelor de orientare, busole, echipamente de navigație aviatică, maritimă și spațială;

- Fabricarea releelor și senzorilor magnetici;
- Se găsesc în componența unor echipamente electrice și electronice atât industriale, cât și de larg consum.

Unii oameni sunt familiarizați cu *Magneții Neodim*, și probabil le utilizează în viața de zi cu zi. Totuși e posibil ca nici ei să nu cunoască totul despre acest magnet puternic.

Magnetul Neodim conține un metal din categoria pământurilor rare. Însușirile caracteristice ne-au pus la dispoziție utilitățile lor variate, începând de la motoarele automobilelor, până la utilizarea hard discurilor.

Întrebarea este de ce sunt atât de speciali Magneții Neodim și care sunt capacitățile lor?

Iată câteva informații despre acești Magneți Neodim cu o forță magnetică foarte puternică:

Elementele neodim au fost descoperite de chimistul Baron Carl Auer von Welsbach la Academia de Științe din Viena în anul 1885. Denumirea „Neodim” provine din cuvântul grecesc neos didymous, care înseamnă „noi gemeni”.

Magneții Neodim sunt realizați dintr-un aliaj de neodim, bor și fier. Acest lucru le permite să depoziteze simultan cantități impresionante de energie magnetică fiind în același timp extrem de rezistente la demagnetizare.

Magneții Neodim sunt acoperiți pentru a preveni acumularea ruginii. Dacă nu este tratat la suprafață, datorită conținutului de fier se oxidează rapid, și începe să ruginască.

Magneții Neodim (NdFeB) sunt magneți permanenți, cei mai puternici din întreaga lume. Chiar și magneții cu dimensiuni mici nu pot fi mutați ușor de exemplu de pe un frigider. Forța de atracție al magnetului neodim este atât de puternic încât pot produce ciocniri distructive.

Magneții Neodim au o rezistență mare și la temperaturi extrem de ridicate, pot rezista chiar la o temperatură mai mare de 200 de grade Celsius.

Când comutați telefonul mobil în modul „vibrează”, mișcarea rapidă și sunetul corespunzător care rezultă se datorează unui magnet neodim miniatur care se află în interiorul dispozitivului.

Căștile audio și boxeile conțin magneți neodim, care permit îmbunătățirea calităților sunetului, precum și un spectru complet de bas.

Tehnologia medicală se bazează pe magneți permanenți. De exemplu, acești magneți sunt o componentă esențială a capacității scanere MRI "pentru a obține o vedere internă al corpului uman fără radiații”.

Generatoarele de turbine conțin magneți neodim cu ajutorul cărora se poate produce electricitate.

Vehiculele hibride și electrice folosesc magneți neodim de mare rezistență.

Separatoarele magnetice sunt utilizate în reciclarea deșeurilor. În plus, magneții neodim sunt cei mai buni pentru îndepărtarea particulelor feroase în lanțul de prelucrare industrială.

Sursa: <https://neomagnet.ro/Blog/Lucruri-interesante-despre-Magnetii-cei-mai-puternici-din-lume>

<https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Magnet>

<https://www.hobber.ro/blog/cine-a-descoperit-primul-magnet/>

MONDENITĂȚI

Durbăcea Andreea, clasa a VIII-a

Blackpink, stilizat ca **BLACKPINK** sau **BLAOKPIIK**, este un grup de fete sud-coreean care a debutat sub agenția YG Entertainment, compus din Jisoo, Jennie, Rosé și Lisa.

Grupul a debutat oficial pe 8 august 2016, cu melodiile "Boombayah" și "Whistle", melodiile de titlu de pe albumul Square One, ce a dat naștere primului lor hit numărul unu, "Whistle". Albumul a inclus și "Boombayah", primul lor hit numărul unu în topul Billboard World Digital Songs, care a stabilit recordul pentru videoclipul de debut cu cele mai multe vizualizări pe YouTube al unui grup K-pop. Cu succesul comercial al grupului în primele cinci luni de la debut, au primit premiul pentru Noul Artist al Anului la a 31-a ediție a Golden Disc Awards și la a 26-a ediție a Seoul Music Awards.

Blackpink este grupul K-pop de fete cu cea mai înaltă poziție pe Billboard Social 50, ajungând pe locul 15. De asemenea, sunt și primul grup K-pop inclus în Global Top 25 Summer Songs al YouTube, cu hitul lor din 2017 "As If It's Your Last". Ele sunt și primul grup K-pop feminin cu trei hituri numărul unu în topul World Digital Songs Sales al Billboard.

10 lucruri interesante despre Blackpink:

1. Denumirea trupei în coreeană este **블랙핑크**.
2. A debutat pe 8 august, 2016. Promovează la compania **YG Entertainment**, aceeași a trupei **Big Bang**.
3. Jennie a apărut într-un documentar de la MBC pe când avea 10 ani.
4. Rosé obișnuia să cânte în corul bisericii când încă locuia în Australia.
5. Lisa a fost singura persoană acceptată de YG la audițiile din Thailanda (2010).
6. Jennie a apărut în videoclipul lui G-Dragon, 'That XX'.
7. Cât a trăit în Australia, Rosé a fost majoretă.
8. Jisoo îl adoră pe Pikachu, de aceea are o mulțime de figurine și produse mercantile cu el.
9. BLACKPINK este prima și singura trupă coreeană de fete cu peste 20M accesări pe Spotify Awesome Right.
10. Seungri din Big Bang a afirmat că Jennie reprezintă farmecul norocos și asul din mânecă al companiei YG Entertainment.

Sursa: <https://kmoldova.wordpress.com/2018/03/05/k-facts-15-lucruri-interesante-despre-blackpink/>
<https://kmoldova.wordpress.com/2018/03/05/k-facts-15-lucruri-interesante-despre-blackpink/>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Blackpink>

ÎN JURUL LUMII

IERUSALIM-ORAȘ SFÂNT

Badea Gabriel, clasa a VIII-a

Ierusalim, identificat uneori și ca Sion, în ebraică clasică- Ierușalaim, în arabă Al-Quds القدس, în latină Hierosolyma, în greacă: Ιερουσαλήμ, în engleză Jerusalem este un oraș din regiunea istorică Palestina (pentru evrei și creștini „Țara Sfântă” sau „Țara lui Israel”), în Orientul Mijlociu, considerat oraș sfânt pentru credințele iudaică, creștină și musulmană. Ca număr de populație (850.000 locuitori) și ca arie (12.500 hectare), Ierusalimul este în zilele noastre cel mai mare oraș din Israel și din regiunea Palestinei istorice. Ierusalimul este situat în Munții Iudeei, pe cumpăna apelor a Palestinei de la vest de Iordan, dintre Marea Mediterană și Marea Moartă, la o altitudine de 570-857 metri deasupra nivelului mării.

Oraș cu o zbuciumată istorie antică și medievală, Ierusalimul s-a extins din a doua jumătate a secolului al XIX-lea în afara zidurilor cetății vechi, mai cu seamă în partea de vest, care acoperă în zilele noastre cea mai mare parte a suprafeței orașului. În centrul Ierusalimului se înalță Muntele Templului (Har Habait), denumit de musulmani, sanctuarul Haram al Sharif. În partea de nord a orașului vechi se află Biserica Sfântului Sepulcru, cu mormântul lui Isus Hristos. În oraș își au sediul Rabinatul central al Israelului, Muftiul Ierusalimului, Custodia catolică a locurilor sfinte, patriarhii ale mai multor biserici - romano-catolică (latină), ortodoxă, greco-catolică, armeană, etc.

Între 1920-1948 Ierusalimul a fost capitala Palestinei sub mandat britanic, iar în 1949 partea de vest a sa, aflată sub control israelian, a fost proclamată capitală a Statului Israel. La Ierusalim se află principalele instituții politice, administrative și juridice ale Israelului: sediul prim-ministrului, majoritatea ministerelor, sediul președintelui statului, Knessetul (parlamentul israelian), Curtea Supremă a Israelului. Orașul găzduiește și alte instituții însemnate ca Agenția Evreiască, Universitatea Ebraică, Muzeul Israel, Muzeul Rockefeller, Biblioteca Națională a Israelului, Memorialul Yad Vashem și Memorialul Herzl. În anul 1981 Orașul Vechi din Ierusalim a fost recunoscut de UNESCO ca patrimoniu universal al omenirii.

Atât israelienii, cât și palestinienii revendică Ierusalimul drept capitală a statelor lor. Azi, întreaga metropolă se află sub control israelian. Statutul juridic al orașului, conform dreptului internațional, nu a fost niciodată clarificat. Dacă ar fi acceptate deciziile comunității internaționale, atunci Ierusalimul ar trebui să se afle sub administrarea ONU. Adunarea Generală a Națiunilor Unite a hotărât în acest sens în 1947.

Pentru creștini, orașul Ierusalim este cel mai sfânt loc de pe pământ. Aici a înviat Hristos. Aici a început istoria creștinismului și istoria mântuirii. Aici s-au imprimat în piatră și în istorie cele mai mari minuni de pe pământ. Aici Hristos a dovedit că este Dumnezeu adevărat, că El este Calea, Adevărul și Viața. Ecce Homo! Iată Omul! Iată Dumnezeul cel puternic și iubitor în care trebuie să credem!

Sursa: <https://ro.wikipedia.org/wiki/Ierusalim>

EFACTELE BULLYING-ULUI ASUPRA COPIILOR

Durbăcea Andreea, clasa a VIII-a

În ziua de astăzi toată lumea știe ce este bullying-ul: nu neapărat din definiție, ci prin recunoașterea senzației creată de acest fenomen. Bullying-ul se manifestă atunci când hărțuim pe cineva fizic sau verbal. Este mai frecvent decât credem noi și are urmări grave asupra copiilor-victime.

În acest articol vom vorbi despre cum se manifestă bullying-ul și ce se întâmplă în mintea și în sufletul copiilor când trec prin această perioadă. Ca să înțelegem de ce se întâmplă acest fenomen este nevoie să știm de ce copiii hărțuiesc.

Cauze posibile

Atunci când un copil hărțuiește un altul, de obicei are niște frustrări interioare pe care nu știe cum să și le exprime, așadar decide să și le verse pe cineva pe care îl vede ca pe o "prada ușoară", adică pe cineva mai slab decât el. Acești "bully", cel mai probabil, au probleme acasă: poate părinții lor se ceartă foarte des, poate că nu primesc destulă atenție sau poate fi chiar și faptul că a fost hărțuit la rândul său de către altcineva și decide să îi urmeze exemplul. O altă cauză poate fi chiar invidia.

Oricât de rea poate fi acțiunea lor trebuie totuși să ne gândim și la faptul că noi nu știm toată povestea, deci nu ar trebui să judecam. Bineînțeles, faptele sunt greșite și nu trebuie privit ca un îngerăș.

Acum că știm câteva cauze posibile, haideți să vedem cum ar trebui să reacționăm dacă cineva ne hărțuiește.

Cum să reacționăm?

Dacă cineva începe fără niciun motiv concret (fără ca dvs să îi fi făcut vreun rău) să vă jignească sau chiar mai rău, să aplice violența fizică atunci trebuie în primul rând ignorat.

Nu îi dați satisfacția de a arăta că sunteți afectați de cuvintele sale. Acesta este cel mai eficient mod de a opri orice fel de act de bullying.

Bineînțeles, când vorbim de hărțuirea fizică trebuie să vă apărați, până la urmă nu putem îndura pumni pentru nimic.

Dacă nu aveți tăria să ignorați bullying-ul atunci aveți grijă să îi răspundeți calm, fără a-l jigni.

Ce simte un copil hărțuit?

Un copil care este hărțuit emoțional va avea stima de sine scăzută, nu va putea dormi/ va dormi prea mult, îi va lipsi pofta de mâncare/ va avea un apetit foarte ridicat și va plânge mult mai ușor decât înainte. În cazurile mai grave, copiii experimentează și anxietatea sau chiar depresia, lucru care duce la self-harm. Acest copil se va simți singur și uneori va simți că nimeni nu îi poate fi alături.

Sfaturi utile:

Dacă experimentați bullying-ul ca și victimă, cel mai bun sfat este să vorbiți cu cineva în care aveți încredere, de preferat un adult: mama voastră, bunica, o mătușă sau poate un cadru didactic. Bineînțeles că este bine să ne descărcăm și să plângem uneori și pentru asta avem nevoie de un umăr pe care să plângem și în acest caz, o prietenă bună vă va ajuta, însă ține cont că nu va ști exact cum să rezolveți problema.

Dacă simțiți că hărțuirea vă afectează în viața de zi cu zi și uneori aveți gânduri de suicid sau să vă răniți în orice fel, vorbiți cu un psiholog care sigur vă va ajuta, este un lucru serios.

Puteți de asemenea să petreceți timp singuri, citind o carte, făcând o plimbare cu bicicleta sau făcând o baie fierbinte.

Experiența mea!

Da, și eu am experimentat bullying-ul, la fel ca și tine. Acest lucru s-a întâmplat din clasa a IV-a până în clasa a VI-a, inclusiv. Am experimentat bullying-ul la școală, de către colegii mei de clasă și colegi mai mari. Bineînțeles că nu știam cum să reacționez, așadar m-am închis în mine și am suferit în tăcere. Acest lucru până în clasa a VI-a, când am decis să discut cu un cadru didactic, care chiar m-a ajutat.

Au trecut 2 ani de atunci. Acum sunt în clasa a VIII-a și încă ”primesc” bullying ocazional, însă nu mă mai afectează ca atunci.

Eu sper ca acest articol vi s-a părut util. Nu uitați că sunteți iubiți și apreciați!

30 de ani de când ne-am primit Crăciunul înapoi

Prof. Dobre Mihaela

30 de ani...pentru fiecare dintre noi timpul acesta are o altă valoare, o altă încărcătură emoțională, cel puțin, pentru voi cei care sunteți elevi, este istorie, un timp de dinaintea nașterii voastre.... Această istorie a însemnat o realitate brutală pentru mulți dintre români și, din păcate, nu doar pentru ei. Multe țări din estul Europei au făcut parte din marele plan al ideologiei comuniste. Dar n-o să dezbat acum problema statelor din blocul comunist, nu asta este intenția mea, nici măcar n-o să vorbesc despre marile personalități ale vieții cultural-social-politice de atunci, ce au avut de suferit din pricina dictaturii comuniste, ci mi-aș dori să arăt cât de important este darul libertății, cel de care, din păcate noi abuzăm astăzi sau, pur și simplu, îl înțelegem într-un mod eronat.

Pentru că ne apropiem de marea sărbătoare a Nașterii Domnului, vreau să vorbesc despre modul în care românii antedecembriști sărbătoreau această zi. Deși doctrina comunistă anula orice existență divină și interzicea manifestările de natură religioasă, părinții și bunicii noștri au menținut vie credința strămoșească. Cum? Nu s-au dat bătuți. Prin orice mijloace reușeau să aibă în case măcar o ramură de brad, o portocală cumpărată pe sub mână, o bucată de șorici sau de carne adusă pe furiș de la țară, de la un părinte sau un bunic ce în ziua de 25 Decembrie mergea, neoficial, la Sfânta Liturghie și se ruga pentru ai lui și pentru toți cei care în acea zi erau la lucru, pentru că da, 25 și 26 Decembrie erau zile lucrătoare.

Lucrurile nu se petreceau la fel la sat și la oraș: la sat sărbătoarea era mai bogată și mai puțin cenzurată: copiii colindau, gospodarii își sacrificau godacii crescuți neoficial în curțile lor, cumva sistemul era păcălit.

Privit din această perspectivă, Crăciunul era sărac și simplu, așa cum fusese în urmă cu aproape 2000 de ani în urmă în Betleem. Dar tocmai această simplitate îl făcea mai profund, oamenii îi înțelegeau cu adevărat importanța.

Odată cu 1990, romanul a început să împrumute obiceiuri și tradiții occidentale, unele creștine, altele mai puțin, de fapt nici nu prea conta, era loc destul pentru orice într-o societate debusolată, avidă de tot ce se putea primi după ce ani în șir au așteptat “să vină americanii”. De la bradul ascuns până în ziua Crăciunului pentru a nu fi pârât la securitate, până la becuțele multicolore ce împodobesc fără vreo noimă casele încă de la începutul lui noiembrie, în zilele noastre, a fost nevoie de ceva timp... cam de vreo 30 de ani ...

Însă este ceva ce a rămas neschimbat, cel puțin pentru mine, și n-oi fi eu unică în lumea asta ☺!
Acel ceva ce se adresează palpabilului, senzorialului de care suntem dependenți, dar care face din ziua Nașterii Mântuitorului, renașterea fiecăruia dintre noi: freamătul pregătirilor, curățatul temeinic până și al celor mai ascunse unghere ale casei, mirosul cozonacului cald în seara de Moș Ajun când copiii merg să colinde, postul care stă să se sfârșescă în arome din ce în ce mai ademenitoare, dimineața de Crăciun când slujba de la biserică începe pe întuneric, iar spațiul e neîncăpător pentru atâtea suflete, emoția copiilor când deschid cadourile sub brad, rudele pe care nu le-ai mai văzut de la Paști, poate, și care-ți calcă pragul ...toate acestea înseamnă bucurie. Așadar, bucurați-vă!

TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN SATUL VADU-PĂRULUI

PIP Ungureanu Gabriela

Potrivit etnografului Ion Ghinoiu, autorul lucrării „Comoara satelor”, luna decembrie are mai multe denumiri populare: „Neios” – indică abundența zăpezilor, „Andrea/ Indrea/ Undrea” – păstrează amintirea Sfântului Andrei, prăznuit în ultima zi a lunii noiembrie. Și pentru copii bucuria sărbătorilor se intensifică începând cu Sfântul Andrei, Moșul care aduce dulciuri și, pe care îl așteptăm cu farfuriuțele de grâu pus la încolțit, pentru a afla cât de norocoși vom fi în anul ce va să vină.

Urmează Moș Nicolae, Moșul care aduce daruri în ghetuțe și mult iubitul Moș Crăciun, Moșul cel darnic și bun care îi răsplătește pe copiii cuminiți, dar îi iartă și pe cei care au mai greșit peste an și, prin mărinimia sa, îi determină ca anul următor să se străduiască mai mult pentru a fi buni și cuminiți.

La început de iarnă, oamenii de la sat „intră într-un proces firesc de relaxare, paralel cu intensificarea manifestărilor spirituale legate de Crăciun și de Anul Nou”.

În satul Vadu-Părului, județul Prahova, se păstrează încă obiceiuri și tradiții populare, care înduioșează generațiile trecute, care văd că „tradiția merge mai departe” și, în același timp, însuflețesc generațiile tinere, conștiente de trecut, pe care îl văd ca o forță ce le determină să meargă mai departe, mândre de „rădăcinile” lor.

Părinți și profesori, deopotrivă, încercăm, an de an să le arătăm copiilor noștri frumusețea colindelor, prin activități organizate la școală, dar și în comunitate. Bradul este nelipsit în fiecare sală de clasă, împodobit cu ornamente confecționate chiar de copii. Înainte de vacanța de iarnă, mergem la biserică pentru a ne împărtăși, spre marea bucurie a preotului și a doamnei preotese, care ne întâmpină ca pe niște oaspeți de seamă.

Pe 20 decembrie, sărbătorim Ignatul (Porcilor), când majoritatea familiilor sacrifică porcul din ogradă, ”o practică preistorică ce supraviețuiește în majoritatea zonelor etnografice românești”, potrivit sursei mai sus citată. Chiar dacă nu asistă la întreg procesul, copiii sunt chemați afară după „pârlirea” animalului, în momentul „înăbușirii” cu apă fierbinte. Aceștia se urcă pe porc și îl „călăresc” pentru a fi puternici și sănătoși, precum a fost porcul, dar și pentru a fi fraged șoricium.

Pe 23 decembrie, copiii merg cu „Bună dimineața!”, un colind simplu, alcătuit din 5 versuri, pe care aceștia îl rostesc cu bucurie, din poartă-n poartă: „Foaie verde portocală/ Noi suntem copii de școală/ Și-am venit să colindăm/ Pe la poartă să urăm:/ Bună dimineața, la Moș Ajun!”. Oamenii din sat îi așteaptă cu fructe, covrigi sau gogoși, dulciuri...

Pe 24 decembrie, împodobim bradul acasă, în așteptarea Moșului ce va să vină în noaptea magică. E adevărat că, sunt din ce în ce mai puține familii care împodobesc bradul chiar în Ajun, cei mai mulți începând să-și decoreze casa în interior și la exterior de la începutul lunii decembrie. Tot în această zi se pregătesc bucatele de Crăciun: cârnații, toba, caltaboșii, piftia, cozonacii sau alte prăjituri.

Pe 25 decembrie, dimineața devreme, la ora 04:00, oamenii merg la slujba de Crăciun, apoi pregătesc la cuptor friptura și împart vecinilor sau celor mai săraci, în amintirea și pentru pomenirea celor care nu mai sunt printre noi.

Desigur, copiii se bucură de darurile primite de la Moș! A doua zi de Crăciun, sunt așteptați cu alte daruri și la biserica din sat.

Exuberanța celor mici, dar și a celor mari se manifestă și în zilele următoare, când se pregătesc pentru următoarele colinde, cele de final de an: pe 30 decembrie – mascații mici merg cu plugușorul, pe 31 decembrie – mascații mari merg cu plugul, cu capra, grupuri mixte merg cu „cântecele”, iar pe 1 ianuarie, cu sorcova.

Sărbătorile de iarnă reprezintă o perioadă în care simțim cu adevărat căldura și bunătatea din fiecare om! Să nu pierdem vreodată obiceiul de a colinda! Este tradiția care ne apropie, care ne întoarce la frumosul de altădată...

REZOLUȚII PENTRU 2020

Durbăcea Andreea, clasa a VIII-a

În fiecare an facem rezoluții pentru anul ce urmează: din 2020 o să învăț mai bine, o să citesc mai mult, o să slăbesc, o să-mi iau o mașina nouă și așa mai departe.

Dar un studiu făcut în America ne spune că doar 8% din oamenii ce își fac aceste rezoluții sunt conștienți în îndeplinirea lor. Atunci, de ce le mai facem? Pentru ca avem o dorință interioară de a fi mai buni, de a ne dezvolta și de a crește. Să creștem este atât de important deoarece ne arată cât de mult ne putem schimba și ne arată că nimic bun nu vine niciodată pe calea ușoară, trebuie să depun un efort pentru asta.

Nu vă întristați pentru că trebuie să faceți aceste eforturi. Să ne imaginăm cum ar fi dacă totul ar veni gata-făcut, fără să ne dedicăm timp și răbdare pentru asta – am mai avea aceeași satisfacție? Bineînțeles că NU!

Cum să evitați eșuarea în obiectivele dvs. ?

- 1) Nu vă setați obiective *nerealistice*, de care știți că nu vă puteți ține
- 2) Dacă aveți oportunitatea- găsiți pe cineva: un partener cu care să vă motivați și să vă dați unul altuia provocări, poate fi o prietenă, o colegă de școală\muncă , poate chiar un membru al familiei. Este dovedit științific că facem mai mult când suntem într-o competiție cu cineva drag decât pentru noi înșine.
- 3) Începeți! Miercuri seara poate deveni noua voastră zi de luni.
- 4) Păstrați-vă un jurnal sau o agendă în care să scrieți săptămânal progresele dvs. pentru a vă vedea evoluția și pentru a fi motivați
- 5) Învățați să vă iertați, pentru că s-ar putea să greșiți în această călătorie...dar e OK. Nu este important de câte ori picați, ci de câte ori vă ridicați.

Dar ce se va întâmpla prin februarie, când entuziasmul s-a terminat? Lumea nu mai vorbește despre aceste rezoluții și începi să găsești scuze ca să renunți...în momentele grele amintește-ți că diferența dintre ceea ce ești și ceea ce vrei să fii este ceea ce faci. Ceea ce te definește pe tine ca persoana este ce faci când entuziasmul nu mai este.

Gândiți-vă la noul an ca la o pagină din povestea vieții voastre...o pagină ce așteaptă să fie scrisă și până la urmă, o parte permanentă din viețile noastre. Puterea de a ne schimba anul acesta este în interiorul nostru.

Eu am încredere că dvs. veți reuși!

Fie ca 2020 să fie anul ce ne aduce multe bucurii și împliniri!

